

RESOLUCIJA EVROPSKEGA PARLAMENTA (EU, Euratom) 2019/1412**z dne 26. marca 2019****o posebnih poročilih Evropskega računskega sodišča v okviru razrešnice Komisiji za leto 2017**

EVROPSKI PARLAMENT,

- ob upoštevanju posebnih poročil Računskega sodišča, pripravljenih v skladu z drugim pododstavkom člena 287(4) Pogodbe o delovanju Evropske unije,
 - ob upoštevanju splošnega proračuna Evropske unije za proračunsko leto 2017 ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju konsolidiranega zaključnega računa Evropske unije za proračunsko leto 2017 (COM(2018) 521 – C8-0370/2018) ⁽²⁾,
 - ob upoštevanju letnega poročila Računskega sodišča glede izvrševanja proračuna za proračunsko leto 2017, skupaj z odgovori institucij ⁽³⁾,
 - ob upoštevanju izjave o zanesljivosti ⁽⁴⁾ računovodskih izkazov ter zakonitosti in pravilnosti z njimi povezanih transakcij, ki jo je za proračunsko leto 2017 v skladu s členom 287 Pogodbe o delovanju Evropske unije predložilo Računsko sodišče,
 - ob upoštevanju sklepa z dne 26. marca 2019 o razrešnici glede izvrševanja splošnega proračuna Evropske unije za proračunsko leto 2017, oddelek III – Komisija ⁽⁵⁾, in svoje resolucije s pripombami, ki je sestavni del tega sklepa,
 - ob upoštevanju priporočila Sveta z dne 12. februarja 2019 o podelitvi razrešnice Komisiji glede izvrševanja proračuna za proračunsko leto 2017 (05824/2019 – (C8-0053/2019),
 - ob upoštevanju členov 317, 318 in 319 Pogodbe o delovanju Evropske unije,
 - ob upoštevanju člena 106a Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo,
 - ob upoštevanju Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije, in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 ⁽⁶⁾ in zlasti členov 62, 164, 165 in 166,
 - ob upoštevanju Uredbe (EU, Euratom) 2018/1046 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. julija 2018 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije, spremembi uredb (EU) št. 1296/2013, (EU) št. 1301/2013, (EU) št. 1303/2013, (EU) št. 1304/2013, (EU) št. 1309/2013, (EU) št. 1316/2013, (EU) št. 223/2014, (EU) št. 283/2014 in Sklepa št. 541/2014/EU ter razveljavitvi Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 ⁽⁷⁾ in zlasti členov 69, 260, 261 in 262,
 - ob upoštevanju člena 93 in Priloge IV Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za proračunski nadzor (A8-0088/2019),
- A. ker Komisija v skladu s členom 17(1) Pogodbe o Evropski uniji izvršuje proračun in upravlja programe in ker v skladu s členom 317 Pogodbe o delovanju Evropske unije proračun izvršuje v sodelovanju z državami članicami ter na lastno odgovornost in v skladu z načelom dobrega finančnega poslovanja;
- B. ker posebna poročila Računskega sodišča vsebujejo podatke, ki se nanašajo na vprašanja izvrševanja sredstev, zato so Parlamentu v pomoč pri opravljanju njegovih nalog organa za razrešnico;
- C. ker so ugotovitve iz posebnih poročil Računskega sodišča sestavni del omenjenega sklepa Parlamenta z dne 26. marca 2019 o razrešnici glede izvrševanja splošnega proračuna Evropske unije za proračunsko leto 2017, oddelek III – Komisija;

⁽¹⁾ UL L 51, 28.2.2017.⁽²⁾ UL C 348, 28.9.2018, str. 1.⁽³⁾ UL C 357, 4.10.2018, str. 1.⁽⁴⁾ UL C 357, 4.10.2018, str. 9.⁽⁵⁾ Sprejeta besedila, P8_TA(2019)0242 (glej stran 31 tega Uradnega lista).⁽⁶⁾ UL L 298, 26.10.2012, str. 1.⁽⁷⁾ UL L 193, 30.7.2018, str. 1.

Del I Posebno poročilo št. 15/2017: Predhodne pogojenosti in rezerva za smotrnost poslovanja na področju kohezije: inovativna instrumenta, ki pa še nista uspešna

1. je seznanjen z ugotovitvami in priporočili Računskega sodišča in obžaluje, da jih Komisija ni upoštevala pri pripravi predlogov za ustrezne uredbe za naslednje programsko obdobje;
2. zlasti obžaluje, da nekatera merila, ki jih je v svojem predlogu uredbe o skupnih določbah za obdobje 2021–2027 predlagala Komisija, verjetno ne bodo vplivala na uresničevanje povezanih specifičnih ciljev in ne bi bistveno izboljšala učinkovitosti in smotrnosti kohezijske politike, kar pa je v nasprotju s priporočilom Računskega sodišča v zvezi s tem;
3. opominja, da je bila predhodna pogojenost v obdobju 2014–2020 uvedena zato, da bi bila uporaba sredstev evropskih strukturnih in investicijskih skladov lažja, in sicer tako, da so izpolnjeni osnovni pogoji za učinkovito in smotno uporabo podpore Unije;
4. opozarja pa, da je Računsko sodišče podvomilo, ali je predhodna pogojenost uspešno privedla do sprememb na terenu, čeprav je po mnenju sodišča ponudila okvir za ocenjevanje, ali so države članice pripravljene na izvajanje kohezijske politike;
5. poudarja, da mora predhodna pogojenost, če bo v naslednjem programskem obdobju ohranjena in nadomeščena z ugodnimi razmerami, ustrezati nacionalnim in regionalnim okoliščinam, biti osredotočena na spodbude in voditi k nemotenemu uresničevanju ciljev regionalnega razvoja, poleg tega pa je treba odpraviti prekrivanje in nejasnosti ter možnost različnih razlag;
6. ugotavlja, da je bilo ob sprejetju programov evropskih strukturnih in investicijskih skladov izpolnjenih približno 75 % vseh veljavnih predhodnih pogojev, v začetku leta 2017 jih je bilo izpolnjenih 86 %, do maja 2018 pa 99 %, kar pomeni, da je izpolnjevanje teh pogojev trajalo dlje, kot je predvideno v Uredbi (EU) št. 1303/2013 (uredba o skupnih določbah), in da je ob izteku roka decembra 2016 ostajalo neizpolnjenih približno 15 % teh pogojev;
7. se zaveda, da je bila predhodna pogojenost dodatno upravno breme, po ugotovitvah Komisije pa tudi eden od možnih razlogov za zamude pri uporabi sredstev iz evropskih strukturnih in investicijskih skladov v obdobju 2014–2020; priznava tudi, da Komisija sicer do izteka leta 2016 niti enkrat ni začasno ustavila izplačil za programe zaradi neizpolnjevanja te pogojenosti, vendar zadevni organi upravljanja niso predložili zahtevkov za izplačilo in so si tako sami naložili neke vrste prekinitev in upočasnili izvajanje, zaradi česar je bilo črpanje ob koncu četrtega leta tega obdobja (2017) občutno nižje kot na isti dan (konec leta 2010) prejšnjega obdobja 2007–2013 (17 % oziroma 41 %), kar še bolj postavlja pod vprašaj dodano vrednost predhodne pogojenosti kot instrumenta, katerega namen je lažje izvajanje kohezijske politike;
8. poudarja, da je zaradi izteka sedanjega programskega obdobja nujno, da Komisija državam članicam ponudi potrebno pomoč, da bodo lahko izpolnile še preostale predhodne pogoje ter v praksi uveljavile ustrezne določbe, zlasti o javnih naročilih in državni pomoči;
9. je seznanjen s stališčem Računskega sodišča, da je bila rezerva za uspešnost vključena v okvir smotrnosti zato, da bi učinkovito spodbudila doseganje načrtovanih izločkov in rezultatov;
10. se strinja z mnenjem Računskega sodišča, da okvir smotrnosti za obdobje 2014–2020 v splošnem ni veliko bolj usmerjen v rezultate kot podobne ureditve v preteklih obdobjih, saj ostaja osredotočen predvsem na izdatke in izločke projektov, pri čemer je večina kazalnikov, ki so osnova za dodeljevanje rezerve za smotrnost, kazalnikov izločkov (57,1 %), finančnih kazalnikov (33,4 %) in ključnih faz izvajanja (9,2 %), medtem ko je delež kazalnikov rezultatov na žalost zanemarljiv (0,3 %);
11. v zvezi s tem ugotavlja, da je v Prilogi II uredbe o skupnih določbah predvideno, da se mejniki za vmesne cilje glede izvajanja kazalnikov rezultatov v okviru smotrnosti uporabljajo samo, kadar je to potrebno, medtem ko je treba mejnike za izvajanje kazalnikov izločkov, tesno povezanih s podprtimi političnimi ukrepi, obvezno vključiti;

12. meni, da bodo lahko države in regije, ki so že dosegle mejnike, zaradi roka za pregled smotrnosti programov držav članic, ki je bil določen za leto 2019, sredstva, ki so jim bila dodeljena, uporabile šele v zadnjem letu obdobja, saj so blokirana v rezervi za uspešnost; zato poziva, naj se pregled smotrnosti opravi prej, da bodo ta sredstva na voljo hitreje;
13. poziva Komisijo, naj v primeru, da bo rezervo za uspešnost ohranila tudi po letu 2020, pri pripravi predloga upošteva spoznanja iz obdobja 2014–2020 in predlaga ustrezno revizijo okvira smotrnosti, da bo ustvarila dejanske spodbude za sistem, usmerjen v rezultate; meni, da bi moral ta sistem ponujati potrebno ravnovesje med poenostavitvami, ki bodo omogočile nemoteno izvajanje projektov, in nujnimi določbami za dobro finančno poslovanje in nadzor;
14. spominja, da sta glavna namena kohezijske politike podpora in solidarnost, zato so pomožni instrumenti in spodbude primernejši kot novi disciplinski ukrepi in kazni.

Del II Posebno poročilo Računskega sodišča št. 19/2017: Uvozni postopki: pomanjkljivosti v zakonodajnem okviru in neuspešno izvajanje negativno vplivajo na finančne interese EU

15. poziva Komisijo, naj posreduje informacije o primanjkljaju pri pobiranju carin, ki ga je odkrila pri inšpekcijah tradicionalnih lastnih virov, in izvede analizo na osnovi teh podatkov;
16. poziva Komisijo, naj posreduje informacije o zneskih carin, ki jih poberejo države članice in se stečejo v proračun Unije; meni, da je mogoče sedanji sistem spodbud za carinske kontrole izboljšati;
17. poziva Komisijo, naj pripravi analizo ukrepov, ki so jih zahtevale države članice v sporočilih o vzajemni pomoči, pa tudi stanja pri uresničevanju glavnega cilja, da bi dosegle enakovredne rezultate;
18. poziva Komisijo, naj oceni kvantitativne rezultate pri izvajanju programov Unije Carina 2020 in Herkul III, namenjenih financiranju izmenjave informacij in sodelovanja med carinskimi organi pri zaščiti finančnih interesov Unije v sedanjem večletnem finančnem okviru;
19. poziva Komisijo, naj analizira zlorabe pri oprostitvi carin za pošiljke majhnih vrednosti pri e-trgovanju s tretjimi državami;

Del III Posebno poročilo Računskega sodišča št. 20/2017: Instrumenti za posojilna jamstva, ki jih financira EU: rezultati so pozitivni, vendar sta potrebna boljša ciljna usmerjenost v upravičence in boljše usklajevanje z nacionalnimi shemami

20. pozdravlja posebno poročilo Računskega sodišča, njegove ugotovitve in priporočila;
21. pozdravlja, da je Komisija sprejela večino priporočil in se bo ravnala po njih;
22. skupaj z Računskim sodiščem meni, da je treba finančne instrumente uporabljati samo, če ni mogoče pridobiti komercialnih posojil, ker so projekti premajhni ali preveč tvegani, ali ker posojilojemalec ne more zagotoviti potrebnega zavarovanja; poziva Komisijo, naj razvije metodologijo za analizo učinka jamstev na ponudbo posojil, konkurenco med bankami in inovacijsko dejavnost podjetij ter za analizo delitve implicitne subvencije med ponudnika in upravičenca.
23. opozarja Komisijo in Računsko sodišče, da jamstvena shema za posojila in jamstveni sklad za mala in srednja podjetja InnovFin ustvarjata potencialne posojilne portfelje posrednikov v vrednosti 24,42 milijard EUR, o katerih organ za podelitev razrešnice ve zelo malo, saj je sistem zelo zapleten in nepregleden;

24. ponavlja stališče Parlamenta iz resolucije z dne 27. aprila 2017 s pripombami, ki so del sklepov o razrešnici glede izvrševanja splošnega proračuna Evropske unije za proračunsko leto 2015, oddelek III – Komisija in izvajalske agencije ⁽¹⁾:
- „20. opozarja na vse pogostejšo uporabo finančnih instrumentov, ki jih v glavnem sestavljajo posojila, kapitalski instrumenti, jamstva in instrumenti za delitev tveganja, pri posrednem upravljanju v obdobju 2014–2020 in dodatno poudarja, da je skoraj vse te finančne instrumente posredno upravljala skupina Evropske investicijske banke; meni, da informacije o doseženih rezultatih ne zadostujejo za oceno teh instrumentov, zlasti glede njihovega vpliva na družbo in okolje; poudarja, da finančni instrumenti lahko dopolnijo nepovratna sredstva, ne bi pa jih smeli nadomestiti;“
25. spominja komisarja Oettingerja na njegovo namero, da bi te vzporedne proračune dolgoročno ponovno vključili v proračun Unije; meni, da bi to v veliki meri povečalo demokratično odgovornost; poziva Komisijo, naj pred junijem 2019 pripravi sporočilo o tem, kako bi to bilo mogoče doseči.

Del IV Posebno poročilo Računskega sodišča št. 22/2017: Misije za opazovanje volitev – prizadevanja za spremljanje izvajanja priporočil, vendar je potreben boljši nadzor

26. pozdravlja posebno poročilo Računskega sodišča in v nadaljevanju navaja svoje pripombe in priporočila;
27. opominja, da so misije za opazovanje volitev EU zelo prepoznaven instrument zunanje politike Unije in strateški parlamentarni cilj, saj je glavni opazovalec teh misij poslanec Evropskega parlamenta, so pa tudi instrument za spodbujanje demokratizacije in izboljšanje volilnih postopkov;
28. je prepričan, da so ustrezno, pošteno in nepristransko izvedene dejavnosti opazovanja volitev osrednjega pomena v javni diplomaciji, saj omogočajo nepristransko oceno in konstruktivna priporočila, ki jih lahko upoštevajo nacionalni deležniki, tudi organizacije civilne družbe;
29. opominja, da za dobro upravljanje tega področja ne obstaja enoten model, ki ustreza vsem, in da je treba poskrbeti za prilagodljivost ob upoštevanju posebnih značilnosti držav gostiteljic;
30. meni, da je neposredno posvetovanje z deležniki o možnih priporočilih misij za opazovanje volitev pred dokončanjem poročila vprašljivo in v nobenem primeru ne bi smelo biti rešitev za glavnega opazovalca, saj so misije za opazovanje volitev neodvisne;
31. meni, da bi bilo treba po misijah za opazovanje volitev še izboljšati nadaljnje ukrepanje v okviru političnih dialogov, vključno z *ad hoc* delegacijami Evropskega parlamenta, ter iskati nove načine, kot so volilni dialogi, za izpolnitev procesa opazovanja volitev nasploh, zlasti pa za ocene dejanskih volilnih procesov;
32. poziva Evropsko službo za zunanje delovanje, naj čim pozorneje spremlja dejansko izvajanje priporočil misij za opazovanje volitev v tretjih državah, ob tem pa spoštuje suverenost držav in vključi Parlament, med drugim tako, da te pomembne politične naloge, ki so po oceni misij za opazovanje volitev potrebne na nekaterih področjih, poveri zadostnemu številu uslužbencev v delegacijah Unije z ustreznim strokovnim znanjem;
33. meni, da bi bilo koristno, če bi glavni opazovalec že v zgodnji fazi sodeloval pri izbiri osrednjih članov misij za opazovanje volitev (zlasti za nekatere funkcije, kot so politični svetovalec, strokovnjak za volitve in namestnik vodje misije za opazovanje volitev), da se omogoči hitra, učinkovitejša in doslednejša napotitev teh misij;
34. meni, da bi bila glede na to uvedba podatkovne zbirke za misije za opazovanje volitev koristna operativna možnost, da se srednjeročno utrdi verodostojnost in preglednost tega instrumenta in procesa Unije;

⁽¹⁾ UL L 252, 29.9.2017, str. 28.

35. na splošno zahteva, da se večji poudarek nameni trajnosti ukrepov, ki se financirajo iz evropskega instrumenta za demokracijo in človekove pravice, zlasti v okviru misij za opazovanje volitev, kjer obstajajo precejšnje možnosti za obsežnejši prenos znanja na lokalne akterje in izboljšanje ukrepanja na osnovi priporočil;

Del V Posebno poročilo Računskega sodišča št. 23/2017: Enotni odbor za reševanje: izvajanje zahtevne naloge vzpostavitve bančne unije se je začelo, vendar je pot do cilja še dolga

36. pozdravlja posebno poročilo Računskega sodišča ter se strinja s podanimi pripombami in priporočili;
37. kritizira, da Enotni odbor za reševanje ni posredoval vse dokumentacije, zahtevane v sklopu revizije; spominja ta odbor, da mora imeti Računsko sodišče v skladu s PDEU popoln dostop do dokumentacije revidiranja, saj je to potrebno za revizijo;
38. obžaluje, da ima Enotni odbor za reševanje že od začetka svoje operativne neodvisnosti premalo uslužbencev; poziva ga, naj okrepi zaposlovanje, zlasti z zaposlovanjem strokovnjakov za reševanje in politiko, tudi na višji ravni;
39. je zaskrbljen nad veljavnim memorandumom o soglasju med Enotnim odborom za reševanje in Evropsko centralno banko (ECB), ki ne zagotavlja, da bi prvi dosledno in pravočasno prejemal informacije slednje; poziva Enotni odbor za reševanje, naj začne z ECB razpravljati o izboljšanju stanja;

Del VI Posebno poročilo Računskega sodišča št. 1/2018: Skupna pomoč pri podpori projektom v evropskih regijah (JASPERS) – čas za boljše usmerjanje

40. pozdravlja posebno poročilo Računskega sodišča, njegove ugotovitve ter pripravljenost Komisije, da začne izvajati priporočila;
41. pozdravlja, da se je po zaslugi prizadevanj v okviru pomoči JASPERS v nekaterih primerih izboljšala sposobnost držav članic za pripravo projektov, ki so bili kakovostni, o čemer priča tudi dejstvo, da jih je Komisija hitro potrdila;
42. poziva Komisijo in Evropsko investicijsko banko (EIB), naj poskrbita, da se bo program izvajal tako, da bo izboljšal rezultate na področju upravne zmogljivosti držav članic;
43. opaza, da so se v obdobju 2006–2016 dejanski stroški pomoči JASPERS in finančni prispevek Komisije sprva povečali, nato pa ostali stabilni na ravni približno 30 milijonov EUR letno, prispevek Komisije pa se je gibal med 70 in 80 %;
44. meni, da bi morali upravičenci ustrezno prispevati k stroškom pomoči JASPERS;
45. meni, da bi morala postati naloga pomoči JASPERS, in sicer da državam članicam, ki so se Uniji pridružile leta 2004 ali pozneje, zagotovi neodvisno brezplačno svetovanje in jim pomaga pri pripravi visokokakovostnih predlogov za velike naložbene projekte, ki bi se financirali iz Kohezijskega sklada in Evropskega sklada za regionalni razvoj Unije, dejansko enostavnejša, s tem ko se novejša države članice prilagajajo sistemom in postopkom Unije;
46. je zelo zaskrbljen zaradi naslednje ugotovitve Računskega sodišča: „VIII. EIB ni želela zagotoviti informacij o dejanskih stroških za Jaspers, Komisija pa je lahko le deloma dokazala verodostojnost standardnih stroškov Jaspersa za zaposlene, ki jih je zagotovila EIB, do leta 2014.“;
47. vztraja, da mora EIB priskrbeti vse informacije, ki jih Računsko sodišče potrebuje za svoje revizijsko delo; poziva Komisijo, naj sprejme vse potrebne ukrepe, da bi EIB pri tem sodelovala;

Del VII Posebno poročilo št. 2/2018: Operativna učinkovitost kriznega upravljanja ECB za banke

48. pozdravlja poročilo Računskega sodišča, njegova priporočila in pripravljenost Komisije, da upošteva vsa, razen enega;

49. je zelo zaskrbljen, ker ECB Računskemu sodišču ni omogočila vpogleda v vse zahtevane dokumente oziroma dostopa do informacij, ki jih je potrebovalo pri opravljanju svojih nalog, ter poziva ECB, naj to prakso spremeni;
50. meni, da je polno sodelovanje ECB nujno potrebno, in da bi morale biti na razpolago ter povečati preglednost in odgovornost;
51. z obžalovanjem ugotavlja, da Računsko sodišče ni glavni zunanji revizor ECB in da je upravičeno nadzorovati samo operativno učinkovitost njenega upravljanja (člen 27 protokola št. 4, priloženega PEU in PDEU);
52. opozarja na naslednje očitno medinstitucionalno neravnovesje: medtem ko ima Sodišče Evropske unije pomembno vlogo pri nadzoru dejavnosti ECB (člen 35 protokola št. 4), je Računsko sodišče dobilo samo manjšo vlogo pri preverjanju finančnega poslovanja banke (operativne učinkovitosti upravljanja), kar škoduje preglednosti in odgovornosti;
53. zato poziva države članice in institucije Unije, naj pri naslednji reviziji pogodb dopolnijo vlogo Računskega sodišča v razmerju z ECB;

Del VIII Posebno poročilo Računskega sodišča št. 3/2018: Revizija postopka v zvezi z makroekonomskimi neravnotežji

54. je seznanjen s poročilom Računskega sodišča, njegovimi priporočili in pripravljenostjo Komisije, da jih večino upošteva;
55. poudarja, da je postopek v zvezi z makroekonomskimi neravnotežji del evropskega semestra, ki se začne s pregledom letne rasti in poročilom o mehanizmu opozarjanja v jeseni leta n-1; če mehanizem opozarjanja na osnovi sistema kazalnikov in pragov pokaže, da bi lahko prišlo do posebnih težav, se za zadevno državo članico opravi poglobljen pregled;
56. ugotavlja, da če Komisija pri poglobljenem pregledu ugotovi makroekonomska neravnotežja, mora o tem obvestiti Evropski parlament, Svet in Evroskupino; ugotavlja, da lahko Svet na priporočilo Komisije na zadevno državo članico naslovi priporočilo v skladu s postopkom iz člena 121(2) PDEU; ugotavlja še, da so ta preventivna priporočila v zvezi z makroekonomskimi neravnotežji del priporočil za posamezne države;
57. podobno kot Računsko sodišče ugotavlja, da so priporočila Sveta odvisna od političnih odločitev; meni, da je to prej pravilo kot izjema;

Del IX Posebno poročilo Računskega sodišča št. 4/2018: Pomoč EU za Mjanmar/Burmo

58. pozdravlja posebno poročilo Računskega sodišča in v nadaljevanju navaja svoje pripombe in priporočila;
59. je seznanjen s težkimi političnimi razmerami in zapletenimi operativnimi izzivi, s katerimi se soočajo Evropska služba za zunanje delovanje (ESZD), službe Komisije in delegacija Unije, zlasti v državah Rakhine, Kajin in Šan;
60. poziva ESZD in Komisijo, naj dokončata dolgoročen, celovit in ambiciozen program razvojnega sodelovanja in pri tem uporabita vse razpoložljive instrumente ter pomagata Mjanmaru razviti in izpopolniti celostno strategijo za razvoj ter postopoma oblikujeta nacionalni okvir rezultatov z orodji za merjenje učinka in trajnosti pomoči;
61. poziva k opredelitvi dobre kombinacije politik v skladu s posredovanjem Unije in v izboru glavnih sektorjev za razvoj na podlagi redne sektorske ocene potreb, da bi povečali izvedljivost, dopolnjevanje in trajnost projektov; poziva, naj se rezultati strateške ocene države, ki bo zaključena leta 2018, čim prej posredujejo Parlamentu;
62. meni tudi, da je treba zagotoviti zadostno prožnost pri načrtovanju programov pomoči in njihovem izvajanju v še posebej težkih političnih in operativnih razmerah, da bi bolj sistematično okrepili nacionalne zmogljivosti in zagotovili primerno geografsko kritje ob upoštevanju realne absorpcijske sposobnosti države;

63. obžaluje, da Komisija ni zadostno opredelila regionalnih geografskih prednostnih nalog za svojo pomoč; ugotavlja, da je bila prva študija o posebnih potrebah države Rakhine izvedena leta 2017; meni, da bi morala biti posebna ocena te države prednostna naloga delegacije Unije, ko je prispela v državo leta 2013;
64. spodbuja krepitev zmogljivosti javnega sektorja in institucionalnih struktur, da bi ustvarili odgovornejši okvir upravljanja, z zagotavljanjem bolj strateške podpore glavnim nadzornim institucijam v državi;
65. opozarja, da mora biti „krepitev države“ v središču razvojne strategije Unije v skladu z načeli posredovanja v nestabilnih razmerah, s poudarkom na krepitvi institucij, preglednosti in učinkovitosti upravljanja javnih financ, skupaj z okrepljenim političnim dialogom;
66. podpira okrepljeno sodelovanje na terenu z mednarodnimi partnerji za povečanje stroškovne učinkovitosti ukrepov z več donatorji, saj učinkovito usklajevanje donatorjev ostaja bistveno za preprečevanje podvajanja in razdrobljenosti pomoči;
67. obžaluje pomanjkljivosti pri izmenjavi informacij med GD DEVCO in GD ECHO v državah Rakhine in Kajin; obžaluje, da je bilo treba počakati do septembra 2016, da se je začel postopek izmenjave informacij med obema generalnima direktorata; v zvezi s tem poziva k večji usklajenosti humanitarne in razvojne pomoči ter močnejši povezavi med pomočjo v izrednih razmerah, rehabilitacijo in razvojem prek stalne medresorske platforme LRRD (za povezovanje pomoči, rehabilitacije in razvoja); meni, da je treba, kadar koli je mogoče, vzpostaviti celosten pristop z jasno opredeljenimi cilji na področju usklajevanja in državno strategijo, ki bo usklajena z GD ECHO in GD DEVCO, ter izmenjavo najboljših praks; v zvezi s tem poziva k sistematični vključitvi pristopa LRRD v cikel financiranja operacij;
68. med drugim poziva službe Komisije, naj več pozornosti namenijo povezovanju in prehodu od kratkoročnih humanitarnih dejavnosti do dolgoročnih razvojnih ukrepov in vzpostavijo boljše usklajevanje, ne le med različnimi razvojnimi deležniki na terenu, temveč tudi z nacionalnimi prednostnimi nalogami, in sicer prek skupne strategije in okvira za humanitarno pomoč in razvoj;
69. priporoča, da se boljše spremlja izvajanje projektov in ukrepov, in sicer z boljšo utemeljitvijo dodeljenih sredstev po prednostnih sektorjih v dokumentih za načrtovanje in upravljanje, da bi po potrebi predvideli prilagoditve pomoči za nove potrebe do leta 2020, hkrati pa zagotovili večjo prepoznavnost ukrepov Unije; meni, da sta prepoznavnost donatorjev in zagotavljanje ustreznih informacij o vodenju projektov pomembna, da bi priznali njihove prispevke in ohranili odgovornost poročanja;
70. obžaluje, da največja postavka skupnega sklada za mir ni bila namenjena državi Rakhine; meni, da je to zamujena priložnost za to izredno ranljivo regijo; poziva Komisijo, naj razširi področje uporabe sklada na državo Rakhine;
71. poudarja, da če je proračunska podpora izbrana kot eden od pomembnih načinov izvajanja pomoči, bi morala Komisija v sodelovanju z drugimi donatorji:
 - zagotoviti ustrezno podporo za krepitev zmogljivosti in se osredotočiti na ključne funkcije upravljanja javnih financ, vključno z mehanizmi odgovornosti in boja proti korupciji,
 - podpreti pravočasno pripravo ustreznega programa reforme upravljanja javnih financ,
 - če je ustrezno, določiti kratkoročne ukrepe za zaščito sredstev Unije pred potratom, odtekanjem in neučinkovitostjo;

Del X Posebno poročilo Računskega sodišča št. 5/2018: Energija iz obnovljivih virov za trajnostni razvoj podeželja: znatne potencialne sinergije, ki pa so večinoma neizkoriščene

72. poziva Komisijo in države članice, naj pri oblikovanju prihodnje politike za energijo iz obnovljivih virov upoštevajo okoliščine in specifične potrebe posamezne podeželske skupnosti in gospodarstva, pa tudi morebitne pozitivne in negativne učinke politike ter zagotovijo, da so izidi politike pravični za podeželska območja; v ta namen naj Komisija v sodelovanju z državami članicami pripravi ustrezen mehanizem, ki bi lahko temeljil na mehanizmu preverjanja učinkov na podeželje, kot je predviden v „usmeritvi politike 1“ Deklaracije iz Corka 2.0 iz leta 2016;

73. poziva Komisijo, naj ta instrument vključi v postopek posvetovanja z državami članicami o celovitih nacionalnih energetskih in podnebnih načrtih, ki jih je treba Komisiji predložiti do 1. januarja 2019, in usmerja države članice pri njegovi uporabi;
74. poziva Komisijo, naj skupaj s sozakonodajalcema prihodnji okvir politike za bioenergijo zasnuje tako, da bo zagotavljal zadostno zaščito pred netrajnostnim pridobivanjem biomase za energijo; okvir bi moral priznavati in obravnavati tveganja za trajnost, ki jih pomeni povečanje uporabe bioenergije zaradi ciljev in programov finančne podpore, ter zagotavljati blaženje s tem povezanih okoljskih in socialno-ekonomskih tveganj;
75. poziva Komisijo, naj določi, kaj bi bilo treba doseči z naložbami Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP) v energijo iz obnovljivih virov; kako bi morale te naložbe prinesiti dodano vrednost na podeželskih območjih; in kako bi moral ta sklad dopolnjevati sedanje programe financiranja na ravni Unije in nacionalni ravni, ne da bi obstajalo tveganje, da bi postal zgolj še en vir financiranja energije iz obnovljivih virov, ki se pri oblikovanju prihodnje politike za razvoj podeželja ne bo prednostno osredotočal na razvoj podeželja;
76. v tem smislu poziva Komisijo, naj uporabi ustrezne izkušnje iz dobre prakse, ugotovljene med revizijo Računskega sodišča (ocena obnovljive energije na podeželju, projekti za oskrbo tretjih oseb z energijo, ki se financirajo iz EKSRP, projekti na področju energije iz obnovljivih virov za lastno porabo), pa tudi podobne izkušnje, opisane v študiji OECD o povezovanju energije iz obnovljivih virov z razvojem podeželja;
77. poziva države članice, naj v zvezi s podporo iz EKSRP za energijo iz obnovljivih virov Komisiji v razširjenih letnih poročilih o izvajanju za leto 2019 zagotovijo ustrezne informacije o programskih dosežkih projektov na področju energije iz obnovljivih virov; te informacije bi morale Komisiji omogočati, da se seznami s tem, koliko odhodkov EKSRP je bilo izplačanih za projekte na področju energije iz obnovljivih virov, z obstoječo energetsko zmogljivost ali količino energije, proizvedene v okviru takih projektov. poziva Komisijo, naj pri pripravi programskega obdobja po letu 2020 natančneje opredeli vrste kazalnikov;
78. poziva Komisijo, naj države članice spomni na uporabo ustreznih izbirnih postopkov, da bodo podprle le rentabilne projekte na področju energije iz obnovljivih virov, ki bodo nedvomno povečali korist za trajnostni razvoj podeželja;

Del XI Posebno poročilo Računskega sodišča št. 6/2018: Prosto gibanje delavcev – temeljna svoboščina je zagotovljena, toda z boljšo usmerjenostjo sredstev EU bi se mobilnost delavcev povečala

79. pozdravlja posebno poročilo Računskega sodišča in poziva Komisijo in države članice, naj upoštevajo njegova priporočila;
80. poudarja, da je prosto gibanje delavcev temeljno načelo Unije in ena največjih prednosti enotnega trga, saj koristi obema stranema v delovnem razmerju in zagotavlja varstvo pravic delavcev in odpravo diskriminacije na podlagi državljanstva med delavci držav članic, kar zadeva zaposlitev, plačo ter delovne in zaposlitvene pogoje;
81. z zaskrbljenostjo ugotavlja, da v Uniji še vedno obstajajo številne ovire za prosto in pravično mobilnost delavcev in da ukrepi, ki so jih sprejele Komisija in države članice, ne morejo v celoti odpraviti težav, s katerimi se soočajo delavci, ki želijo delati v drugi državi članici, kot so na primer nezadostne informacije o pravicah delavcev v zvezi z zaposlitvijo in delovnimi pogoji in o pravicah socialne varnosti, neustrezni pa so tudi ukrepi za preprečevanje diskriminacije mobilnih delavcev in ustrezno uveljavljanje njihovih pravic;
82. je seznanjen z ugotovitvijo Računskega sodišča, da je Komisija uvedla orodja za obveščanje državljanov o njihovih pravicah in vzpostavila sisteme za poročanje o diskriminaciji pri prostem pretoku delavcev; je vseeno zaskrbljen, da je Računsko sodišče ugotovilo, da kljub obstoju teh orodij in sistemov Komisija nima informacij o stopnji obveščenosti o teh orodjih in o obsegu diskriminacije pri prostem gibanju na ravni Unije;

83. ugotavlja, da morebitni upravičenci pogosto ne poznajo orodij za mobilnost delavcev, ki jih je uvedla Komisija, in je zaskrbljen, da več držav članic na portalu za mobilnost EURES objavlja samo manjše število prostih delovnih mest; opozarja, da se ta orodja financirajo iz proračuna Unije in da Evropski socialni sklad in program za zaposlovanje in socialne inovacije v sklopu večletnega finančnega okvira 2014–2020 omogočata financiranje ukrepov in dejavnosti v zvezi z mobilnostjo delavcev v Uniji in na državni ravni, vendar se ne uporabljata dovolj;
84. poziva Komisijo in države članice, naj možnosti financiranja izkoristijo za izvedbo ukrepov, da bodo obstoječa orodja ponujala popolne informacije o prostih delovnih mestih in pravicah delavcev, da bodo državljani obveščeni o teh orodjih in informacijah, ki jih ponujajo, in da se bo spremljala obveščenost z namenom nadaljnjih izboljšav; v zvezi s tem spodbuja Komisijo, naj se zavzame za oglaševanje praktičnih informacij o mobilnosti delavcev, in sicer prek novih tehnologij, spletnih iskalnikov in publicitete, in vztraja pri tesnejšem sodelovanju z državami članicami; še zlasti poziva odgovorne državne organe in koordinatorje Evropskega portala za zaposlitveno mobilnost (EURES), naj dejavneje sodelujejo z delodajalci in predstavijo portal ter priložnosti za mobilnost delavcev v Uniji; prav tako poziva Komisijo in države članice, naj poskrbijo za ustrezno dopolnjevanje in dodatnost med ukrepi, ki se financirajo iz Evropskega socialnega sklada in programa za zaposlovanje in socialne inovacije;
85. se strinja z ugotovitvijo Računskega sodišča, da je treba pridobiti informacije in vpogled v obseg in vrsto diskriminacije pri prostem gibanju delavcev, da bo mogoče te primere ustrezno obravnavati; zato poziva Komisijo, naj v sodelovanju z državami članicami sprejme ukrepe za večjo učinkovitost obstoječih sistemov, da bo mogoče odkrivati primere diskriminacije ter nadaljnje ukrepati za preprečevanje in odpravljanje ovir in diskriminacije za pravično mobilnost delavcev;
86. poudarja, da prispevkov za socialno varnost ni mogoče preprosto prenašati med državami, zato so delavci prikrajšani za nekatere socialne pravice, kar jih odvrača od mobilnosti; poziva Komisijo, naj razmisli o ustreznih zakonodajnih predlogih, in se zavzema za uvedbo spodbud za države članice, ki so pripravljene izvajati prenosljivost pokojninskih pravic, ob polnem spoštovanju obstoječe zakonodaje;
87. ugotavlja, da pri vzajemnem priznavanju univerzitetnih diplom in poklicnih kvalifikacij med državami še vedno obstajajo težave, kar močno ovira mobilnost delavcev; poudarja, da bi moral biti ta postopek preprost, cenovno ugoden in uporabniku prijazen, tako za državljane kot za državne uprave; spodbuja Komisijo, naj se zavzame za izmenjavo praktičnih zgledov med državami članicami v delovnih skupinah Sveta in po potrebi na platformah OECD;
88. je zaskrbljen, ker podatki o delovni mobilnosti, ki jih posredujejo države članice, niso dovolj primerljivi; poziva Komisijo, naj državam članicam posreduje smernice o tem, katere podatke morajo zbirati za posamezen namen; vztraja tudi, da mora Komisija izboljšati zbiranje in predstavitev statističnih podatkov o prostem gibanju delavcev in zlasti težavah, s katerimi se ti soočajo v tujih državah;
89. obžaluje, da je usklajevanje med ponudbo delovne sile na trgih dela v državah članicah ter povpraševanju po delavcih in veščinah še vedno samo cilj, ki naj bi ga dosegli s politiko mobilnosti delavcev; poziva države članice, naj v celoti izkoristijo priložnosti, ki jih ponujajo Evropski socialni sklad, program za zaposlovanje in socialne inovacije ter mreža EURES za spodbujanje mobilnosti delavcev, da bi zmanjšale brezposelnost v nekaterih državah in regijah ter zagotovile ponudbo potrebne delovne sile in veščin drugod;
90. se z zaskrbljenostjo seznanja s težavami, povezanimi z zahtevami za projekte čezmejne mobilnosti, ki se financirajo iz programa za zaposlovanje in socialne inovacije, in poziva Komisijo, naj jih skuša rešiti na prihodnjih javnih razpisih, in sicer z določitvijo obveznih kazalnikov rezultatov, ki bodo omogočili meritve dodane vrednosti financiranja Unije in učinkov dodeljene podpore v praksi;

91. glede na ugotovitve Računskega sodišča, da so potrebna dodatna prizadevanja za izboljšanje delovne mobilnosti v Uniji in odstranitev obstoječih ovir, poziva Komisijo in države članice, naj v obdobju 2021–2027 zagotovijo zadostna finančna sredstva za ukrepe za pravično mobilnost delavcev, ki bodo omogočili nadaljnje nemoteno delovanje orodij in sistemov na tem področju; prav tako poziva Komisijo in države članice, naj poskrbijo za nadaljevanje in večjo učinkovitost ukrepov in dejavnosti, ki omogočajo prosto gibanje delavcev, tako z boljšim usmerjanjem finančnih sredstev kot s tesnejšim sodelovanjem in usklajevanjem med odgovornimi službami Komisije, državnimi organi in vsemi zadevnimi deležniki na ravni Unije in držav članic;

Del XII Posebno poročilo Računskega sodišča št. 7/2018: Predpristopna pomoč EU Turčiji: doslej le omejeni rezultati

92. meni, da bi moral program predpristopne pomoči (IPA) za leto 2018 Komisiji pomagati, da bo bolje usmerjala sredstva instrumenta IPA na področja, na katerih bi reforme že morale biti izvedene in so potrebne za kredibilen napredek pri pristopanju k EU, zlasti za neodvisnost in nepristranskost sodstva, boj proti korupciji in organiziranemu kriminalu na visoki ravni, krepitev svobode tiska, preprečevanje navzkrižja interesov in krepitev zunanje revizije in civilne družbe;
93. poziva Komisijo, naj pri svoji naslednji posodobitvi ocen za sektorski pristop celovito vključi vse osrednje elemente usklajevanja donatorjev v Turčiji, sektorsko proračunsko analizo in še posebej okvir Turčije za ocenjevanje smotrnosti;
94. glede na učinek, ki ga nazadovanje že ima na trajnostnost projektov v Turčiji, Komisijo poziva, naj poveča uporabo političnih in projektnih pogojev, in sicer naj:
- Odboru IPA II predloži predloge za prilagoditev skupnih dodelitev instrumenta IPA II za leto n, vključno s preusmeritvijo ali zmanjšanjem sredstev IPA II, da bi se obravnavali primeri nazadovanja v sektorjih pravna država in upravljanje, ugotovljeni v letnem poročilu o Turčiji v letu n – 1,
 - se do konca leta 2017 in leta 2020 odloči, ali bo Turčiji dodelila nagrado za smotrnost. Ta odločitev naj pravilno odraža napredek pri pristopanju k EU, učinkovito izvajanje instrumenta IPA in doseganje dobrih rezultatov,
 - vedno več uporablja neposredno upravljanje za obravnavanje temeljnih potreb v primerih, v katerih ni dovolj politične volje, zlasti v boju proti korupciji in organiziranemu kriminalu na visoki ravni, pri krepitevi svobode tiska, preprečevanju navzkrižja interesov in krepitevi civilne družbe,
 - za nove projekte in v primerih, v katerih je ustrezno, določi pogoje v obliki minimalnih zahtev za podporo pravočasnega zagotavljanja pričakovanih izločkov in trajnostnosti. Kadar ti pogoji niso izpolnjeni, je treba uporabiti popravilne ukrepe (npr. začasno ustavitev plačil, preklic projekta);
95. spodbuja Komisijo, naj razširi obseg svojih poročil o v rezultate usmerjenem spremljanju v zvezi z operacijami v Turčiji, ki jih je financirala EU, in izboljša relevantnost in zanesljivost svojih projektnih kazalnikov, in sicer z vključitvijo izhodiščnih podatkov o razpoložljivosti, kadar je to ustrezno;
96. meni, da bi morala Komisija v okviru instrumenta IPA II selektivno uporabljati posredno upravljanje, pri tem pa naj upošteva količino sredstev, zapletenost projektov, ki se pripravljajo in za katere bodo turški organi objavili razpise, ter zmogljivost agencije, ki je pristojna za pogodbe in financiranje programov, ki se financirajo s sredstvi Unije;

Del XIII Posebno poročilo Računskega sodišča št. 8/2018: Podpora EU za produktivne naložbe v podjetja – večji poudarek je treba nameniti trajnosti

97. pozdravlja posebno poročilo Računskega sodišča, zlasti kot pravočasno opozorilo, da so nujni dodatni mehanizmi spremljanja in jamstva, ki so potrebni tako na ravni Unije kot držav članic, da bi zagotovili trajnost rezultatov projektov; v zvezi s tem poudarja ugotovitve Računskega sodišča, da v preučeni operativnih programih niso bile ustrezno opredeljene posebne potrebe podjetij v različnih sektorjih in različnih velikosti (nedelovanje trga), uresničitev dolgotrajnih rezultatov pa ni bila prednostna naloga;

98. meni, da bi bilo treba okrepiti vlogo produktivnih naložb iz Evropskega sklada za regionalni razvoj (ESRR) kot ključnega dejavnika za rast, trajnostna delovna mesta, zmanjšanje razlik in neenakosti v okviru prihodnjega razvoja kohezijske politike v naslednjem programskem obdobju, z namenom doseči navzgor usmerjeno zblíževanje, skupaj z ekonomsko, socialno in ozemeljsko kohezijo med državami članicami in regijami;
99. ugotavlja, da so se pri številnih revidiranih projektih sicer spoštovala ustrezna pravila in so se dosegli predvideni rezultati, da pa ni bilo mogoče zagotoviti dokazov o uspešnosti teh projektov ali o tem, da so bile dosežene trajne izboljšave;
100. v zvezi s tem ugotavlja, da uredba o skupnih določbah za obdobje 2014–2020 (člen 71) ne vključuje določb, ki bi doseganje rezultatov in njihovo trajnost določale kot merilo za trajnost operacij; zato opozarja na ugotovitve Računskega sodišča v zvezi z znatno razliko med merjenjem izločkov namesto rezultatov z vidika ocenjevanja trajnosti projekta;
101. meni, da je za zagotovitev resnične dodane vrednosti produktivnih naložb treba doseganje rezultatov vključiti v ocenjevanje trajnosti projektov kot temeljni premislek; v zvezi s tem odločno podpira Računsko sodišče, ki je trajnost opredelilo kot „zmožnost projekta, da svoje koristi obdrži še dolgo časa po tem, ko je bil zaključen“;
102. obžaluje, da Komisija v svojih zakonodajnih predlogih uredb za obdobje 2021–2027 ni upoštevala izrecnega priporočila Računskega sodišča o jasnem dodeljevanju prednosti ne samo izločkom, temveč tudi potrebnim kazalnikom za merjenje rezultatov;
103. se strinja s pomisleki Računskega sodišča v zvezi z zagotavljanjem trajnosti naložb v mala in srednja podjetja glede na njihove omejene poslovne zmogljivosti, visoko stopnjo pomanjkljivosti in/ali posebno ranljivost na neugodne gospodarske razmere; v zvezi s tem poziva Komisijo in države članice, naj se osredotočijo na načine in sredstva za spodbujanje uspešnih in trajnih povezav med zainteresiranimi malimi in srednjimi podjetji, pri tem pa upoštevajo tako pozitivne kot težavne izkušnje iz preteklosti;
104. poleg tega meni, da bi prihodnje produktivne naložbe dosegle trajne rezultate, če bi bile vključene v posodobljeno celovito industrijsko strategijo v okviru bodoče kohezijske politike; meni, da bi morale produktivne naložbe na tak način pomembno prispevati k preseganju velikih razlik v stopnjah industrijskega razvoja med državami članicami in regijami, kot je bilo opisano v šestem in sedmem kohezijskem poročilu;
105. poziva Komisijo, naj si v celoti prizadeva izvesti priporočila Računskega sodišča in državam članicam zagotoviti pravočasne in ustrezne smernice, tudi z objavo jasnih in preglednih smernic o načinih za opredelitev in uporabo meril za trajnost projektov, pa tudi uporabiti vse razpoložljive mehanizme, kot so potrjevanje operativnih programov, spremljanje in nadzor, da bi države članice spodbudila, da izvajajo svoje ustrezne odgovornosti, pri tem pa se izognila dodatnemu upravnemu bremenu za upravičence ali ustrezne nacionalne organe;
106. v splošnem poziva Komisijo, naj se v pripravljalni fazi in fazi pogajanja za prihodnje programsko obdobje bolj osredotoči na trajnost projekta, ter določi jasen okvir kazalnikov in ciljev; poleg tega poziva organe držav članic, naj upoštevajo in izvajajo priporočila Računskega sodišča ter sodelujejo s Komisijo, da bi preučile obstoječe prakse in vzpostavile skupna pravila in postopke za zagotovitev trajnosti rezultatov projektov;

Del XIV Posebno poročilo Računskega sodišča št. 9/2018: Javno-zasebna partnerstva v EU: pogoste pomanjkljivosti in okrnjene koristi

107. meni, da Komisija in države članice ne bi smele spodbujati intenzivnejše in širše uporabe javno-zasebnih partnerstev, dokler se ne odpravijo težave, opredeljene v tem poročilu, in dokler se ne začnejo uspešno izvajati priporočila v nadaljevanju; še zlasti je treba izboljšati institucionalni in pravni okvir ter upravljanje projektov, hkrati pa zagotoviti, da bodo javno-zasebnega partnerstva omogočila čim večjo stroškovno učinkovitost in da bo mogoče projekte javno-zasebnih partnerstev uspešno upravljati; poudarja, da imata lahko nepravilna opredelitev in porazdelitev tveganj v okviru projekta finančne posledice za javnega partnerja in ovirata doseganje projektnih ciljev;

108. da bi stroške zamud in ponovnih pogajanj čim bolje porazdelili med partnerji ter tako ublažili finančne posledice zamud, za katere je odgovoren javni partner, in ponovnih pogajanj o pogodbah za končne stroške javno-zasebnega partnerstva, ki jih mora kriti javni partner, Računsko sodišče priporoča, naj:
- države članice oblikujejo in predlagajo standardne pogodbene določbe, ki omejujejo zneske morebitnih dodatnih stroškov, ki jih mora plačati javni partner,
 - države članice ocenijo vsa predčasna ponovna pogajanja o pogodbah, da bodo stroški, ki so posledica ponovnih pogajanj in jih nosi javni partner, ustrezno utemeljeni in skladni z načeli stroškovne učinkovitosti;
109. da bo javno-zasebno partnerstvo čim bolj stroškovno učinkovito ter doseglo svoje potencialne koristi, Računsko sodišče priporoča, naj:
- države članice izbere javno-zasebnega partnerstva utemeljijo z zanesljivo primerjalno analizo, kot je primerjalnik za javni sektor, in ustreznimi pristopi, da bo javno-zasebno partnerstvo izbrano samo, če zagotavlja največjo stroškovno učinkovitost tudi v primeru pesimističnega poteka dogodkov,
 - Komisija zagotovi, da bo imelo Računsko sodišče neoviran vpogled v potrebne informacije, da bo lahko ocenilo izbiro javnega naročanja in povezanega naročila javnih organov, četudi se podpora Unije prek finančnih instrumentov izplača neposredno zasebnim subjektom;
110. da bodo države članice vzpostavile upravne zmogljivosti ter oblikovale jasne politike in strategije na področju javno-zasebnih partnerstev, potrebne za izvajanje uspešnih projektov javno-zasebnih partnerstev, ki jih financira EU, Računsko sodišče priporoča, naj:
- države članice pripravijo jasne politike in strategije za javno-zasebna partnerstva, v katerih bodo jasno opredelile vlogo javno-zasebnih partnerstev v svojih naložbenih politikah na področju infrastrukture, da se opredelijo sektorji, v katerih so javno-zasebna partnerstva najprimernejša, in določijo morebitne omejitve glede uspešne uporabe javno-zasebnih partnerstev,
 - Komisija predlaga zakonodajne spremembe, da bo prihodnja finančna podpora za javno-zasebna partnerstva osredotočena na sektorje, ki so po njenem mnenju strateško pomembni ter združljivi z dolgoročnimi obveznostmi javno-zasebnih partnerstev, kot je osrednje omrežje TEN-T;
111. da bi se zmanjšalo tveganje pristranskosti pri izbiri javno-zasebnih partnerstev, povečala preglednost in zagotovilo uspešno financiranje javno-zasebnih partnerstev s sredstvi EU, Računsko sodišče priporoča, naj:
- Komisija podporo Unije za projekte javno-zasebnega partnerstva poveže z zagotovitvijo, da je izbira partnerstva utemeljena s stroškovno učinkovitostjo in da nanjo ne bodo neustrezno vplivale proračunske omejitve ali njihova statistična obravnava,
 - države članice izboljšajo preglednost z rednim objavljanjem seznamov projektov javno-zasebnega partnerstva, vključno z ustreznimi in smiselnimi podatki o financiranih sredstvih, svojih prihodnjih obveznostih in njihovo obravnavo v bilanci stanja države, pri tem pa še naprej varuje zaupne in poslovno občutljive podatke,
 - Komisija preuči dodatno zapletenost projektov javno-zasebnega partnerstva, ki se financirajo iz sredstev, kombiniranih s sredstvi Unije, da bi se poenostavila ustrezna pravila in postopki za programe Unije;

Del XV Posebno poročilo Računskega sodišča št. 10/2018: Shema osnovnega plačila za kmete je operativno na dobri poti, a ima omejen vpliv na poenostavitev, ciljno usmerjanje in konvergenco na ravni pomoči

112. poziva Komisijo, naj zagotovi, da države članice ustrezno izvajajo bistvene kontrole in popravijo pravice sheme osnovnega plačila, na vrednosti katerih sta pomembno vplivala neuporaba ustreznih pravil ali pomanjkanje posodobljenih informacij o rabi zemljišč;
113. poziva Komisijo, naj:
- pregleda in preuči uspešnost svojih sistemov za razširjanje informacij med državami članicami, da bi izboljšala njihovo dosledno razlaganje in uporabo pravnega okvira sheme osnovnega plačila,
 - oceni možnosti za prihodnjo zakonodajo, na podlagi katere bi lahko uveljavljala predložitev bistvenih informacij o izvajanju shem neposredne podpore,

— pojasni svojo vlogo in vlogo certifikacijskih organov pri preverjanju, ali so na voljo učinkovite ključne kontrole za shemo osnovnega plačila, in preverjanju centralnega izračuna pravic sheme osnovnega plačila;

114. poziva Komisijo, naj pred pripravo predloga za prihodnjo zasnovo skupne kmetijske politike preuči dohodkovni položaj vseh skupin kmetov in analizira njihovo potrebo po dohodkovni podpori ob upoštevanju trenutnih razdelitev podpore Unije in nacionalne podpore, kmetijskega potenciala zemljišč, razlik med površinami, ki so predvsem namenjene kmetijski proizvodnji ali vzdrževanju, stroškov in trajnosti kmetijstva, prihodkov iz proizvodnje hrane in druge kmetijske proizvodnje ter nekmetijskih virov, dejavnikov, ki vplivajo na učinkovitost in konkurenčnost kmetij, ter vrednosti javnih dobrin, ki jih kmetje zagotavljajo; Komisija bi morala od samega začetka povezati predlagane ukrepe z ustreznimi operativnimi cilji in izhodišči, s katerimi se bo lahko primerjala smotnost podpore;

Del XVI Posebno poročilo Računskega sodišča št. 11/2018: Nove možnosti za financiranje projektov na področju razvoja podeželja so enostavnejše, vendar niso osredotočene na rezultate

115. pozdravlja posebno poročilo Računskega sodišča ter se strinja s podanimi pripombami in priporočili;
116. obžaluje, da se nove poenostavljene možnosti obračunavanja stroškov uporabljajo samo za majhen delež izdatkov za razvoj podeželja in da ne povečujejo potenciala tega vira financiranja, čeprav bi morala poenostavitev upravičence spodbuditi k udeležbi v projektih;
117. obžaluje, da je na voljo zelo malo kazalnikov, na osnovi katerih bi lahko ocenili, ali so bili cilji tega ukrepa doseženi ali ne;
118. poziva države članice, pa tudi upravičence in njihova združenja, naj v celoti izkoristijo priložnosti, ki jih ponuja sistem poenostavljenih možnosti obračunavanja stroškov pri razvoju podeželja;
119. spominja, da mora poenostavitev omogočati ustrezno raven nadzora, odgovornost zanj pa je treba jasno opredeliti;
120. spominja, da mora poenostavitev koristiti tako upravam kot izvajalcem projektov;

Del XVII Posebno poročilo Računskega sodišča št. 12/2018: Širokopasovne povezave v državah članicah EU: kljub napredku vsi cilji strategije Evropa 2020 ne bodo doseženi

121. pozdravlja posebno poročilo Računskega sodišča in v nadaljevanju navaja svoje pripombe;
122. pozdravlja željo Komisije, da vlaga v prihodnjo digitalno preobrazbo, kot izhaja iz predloga večletnega finančnega okvira 2021–2027;
123. priznava pomembno zakonodajno pobudo Komisije na področju digitalizacije in izpostavlja pobude, kot je „Wi-Fi4EU“, ki podpira namestitve najsodobnejše opreme za brezžično omrežje v središčih življenja v skupnosti;
124. je seznanjen s prizadevanji Komisije za izboljšanje pokritosti s širokopasovnim omrežjem po vsej Uniji, vendar obžaluje, da na številnih podeželskih območjih še vedno ni širokopasovnih povezav;
125. priznava prizadevanja Komisije za znatno povečanje in razpršitev virov financiranja v podporo dostopa do širokopasovne povezljivosti; spominja, da je Unija v programskem obdobju 2007–2013 vložila 2,74 milijarde EUR, medtem ko v sedanjem programskem obdobju naložbe Unije znašajo skoraj 15 milijard EUR, kar je več kot petkrat več;
126. je prepričan, da so hitre internetne povezave bistveni element enotnega digitalnega trga, ki lahko državam članicam zagotovijo konkurenčno prednost na gospodarskem, socialnem in izobraževalnem področju; dobra internetna hitrost in dostop sta bistvenega pomena za naše življenje, podjetja in nacionalne vlade;

127. poudarja, da bodo naložbe v širokopasovne povezave prispevale k spodbujanju socialne vključenosti in boju proti odseljevanju s podeželskih in izoliranih območij; Podeželska in oddaljena območja bi morala imeti dostop do širokopasovne povezave, saj je to v interesu ustvarjanja homogenega enotnega trga;
128. v zvezi s tem pozdravlja predlog Komisije o revidiranih telekomunikacijskih pravilih Unije, katerih namen je spodbujanje naložb, zlasti na gospodarsko manj uspešnih območjih z nizko gostoto prebivalstva ali na podeželskih območjih;
129. se strinja s priporočilom Računskega sodišča, da bi morale države članice pripraviti revidirane načrte za čas po letu 2020;
130. zato poziva vse države članice, naj zagotovijo, da se bodo pravočasno izpolnili tako cilji strategije Evropa 2020 za širokopasovne povezave, kot tudi cilji Komisije za gigabitno družbo za leto 2025; vsa mestna območja in vse večje prizemne prometne poti bi morala imeti neprekinjeno pokritost z omrežji 5G ter vsa evropska gospodinjstva, mala in srednja podjetja ter lokalne javne uprave na podeželju ali v mestih, zlasti na najmanj in redko poseljenih območjih, bi morala imeti dostop do internetne povezljivosti s hitrostjo prenosa vsaj 100 Mb/s, ki se lahko nadgradi v gigabitno hitrost;
131. se strinja s stališčem Računskega sodišča, da bi morale države članice pregledati pooblastila nacionalnih regulativnih organov skladno s spremenjenim regulativnim okvirom Unije za telekomunikacije, da se zagotovi, da ti organi lahko operaterjem naložijo obveznost izvrševanja svojih priporočil in popravljalnih ukrepov (vključno s kaznimi za neizpolnjevanje obveznosti) v zvezi z operaterji;
132. meni, da bi morala biti finančna podpora za širokopasovne povezave uravnotežena mešanica nepovratnih sredstev in finančnih instrumentov, pri čemer je treba naložbe voditi z logiko posredovanja ter upoštevati regionalne in tržne razmere;
133. je prepričan, da je podpora za širokopasovne povezave s finančnimi instrumenti pretežno osredotočena na ekonomsko uspešne regije in dobro razvite lokalne trge; ugotavlja, da so nepovratna sredstva primernejša za podeželska, gorska in odročna območja, kjer so zasebne naložbe in poslovanje s finančnimi instrumenti privzeto bolj tvegani;
134. se strinja s stališčem Računskega sodišča, da mora Komisija zbirati in razširjati najboljšo prakso na področju širokopasovnih povezav, natančneje pri načrtovanju naložb in izvajanju projektov;
135. je prepričan, da bo Komisija državam članicam še naprej pojasnjevala uporabo državnih pomoči za širokopasovne povezave, in pozdravlja namero Komisije, da bo vključila dodatne informacije v zvezi s cilji za 100 Mb/s in gigabitno družbo;

Del XVIII Posebno poročilo Računskega sodišča št. 13/2018: Radikalizacija, ki vodi v terorizem: Komisija je obravnavala potrebe držav članic, toda pri usklajevanju in vrednotenju je bilo nekaj pomanjkljivosti

136. pozdravlja posebno poročilo Računskega sodišča, podpira priporočila v njem ter v nadaljevanju navaja svoje pripombe in priporočila;
137. poziva Komisijo, naj preuči, kako bi bilo mogoče poenostaviti upravljanje ukrepov za preprečevanje radikalizacije, na primer s združitvijo nekaterih skladov, na katere se opirajo ti ukrepi, ali z združevanjem upravljanja, ki ga trenutno izvaja osem njenih generalnih direktorats, pa tudi Europol, Eurojust in države članice, da bi se izboljšala usklajevanje in učinkovitost;
138. priznava, da utegne smotrnostna priprava proračuna predstavljati še poseben izziv v primeru ukrepov, namenjenih preprečevanju radikalizacije, vendar poudarja, da kazalniki, povezani na primer s številom strokovnjakov, ki se udeležujejo sestankov, sami po sebi niso dovolj za merjenje uspešnosti; poziva Komisijo, naj zlasti preuči, zakaj se ravni sodelovanja pri njenih dejavnostih tako zelo razlikujejo med državami članicami, in naj se osredotoči na tiste dejavnosti, ki so pomembne za večino držav članic;
139. poziva Komisijo, naj obvešča Parlament o nadaljnjih ukrepih po vmesnem poročilu strokovne skupine Komisije na visoki ravni za vprašanje radikalizacije, kar zadeva razprave z državami članicami o tem, kako bi bilo mogoče bolje oceniti ustrezne programe in posredovanja;

140. priznava, da je za preprečevanje radikalizacije pogosto potrebno poglobljeno poznavanje razmer na lokalni ravni, torej v soseskah, in da teh informacij ni mogoče posploševati, saj ima lahko vsaka soseska svoje izzive in priložnosti; v zvezi s tem opozarja na pomembno vlogo lokalnih izobraževalnih ustanov, lokalnih socialnih in dobrodelnih organizacij ter lokalnih organov, vključno s policisti, pristojnimi za določeno sosesko; poziva Komisijo in države članice, naj to upoštevajo pri izmenjavi najboljših praks in naj se izogibajo stereotipom in posploševanju;
141. poudarja, da bodo dejavnosti Komisije za pomoč državam članicam pri preprečevanju radikalizacije verjetno najuspešnejše in najučinkovitejše, če bodo usmerjene v čezmejne primere, zlasti kar zadeva informacije, ki se posredujejo po internetu; podpira postopek za pomirjanje konfliktov enote Europol za prijavljanje internetnih vsebin in odločitev, da se ta enota osredotoča na spletno propagando, ki jo uporabljajo teroristi, da bi pritegnili kar največje število pristašev; poziva Komisijo, naj izboljša svoje metode za merjenje učinkovitosti enote Europol za prijavljanje internetnih vsebin, in sicer naj preuči, koliko terorističnih vsebin so odstranila internetna podjetja zgolj na zahtevo te enote, ne da bi na te vsebine opozorile tudi nacionalne enote za prijavljanje internetnih vsebin, civilne družbe ali sama internetna podjetja; prav tako naj razvije metode za dokazovanje učinkovitosti v smislu količine teroristične propagande, ki ostaja dostopna na internetu, na primer ker je bila odstranjena propaganda enostavno ponovno naložena ali premeščena na druge platforme;

Del XIX Posebno poročilo Računskega sodišča št. 14/2018: Centri odličnosti EU na področju zmanjševanja kemičnih, bioloških, radioloških in jedrskih tveganj: potreben je večji napredek

142. pozdravlja posebno poročilo Računskega sodišča in z zadovoljstvom ugotavlja, da se Računsko sodišče, Komisija in ESZD strinjajo glede večine priporočil;
143. poziva Komisijo in ESZD, naj izvedeta skupno analizo Unije, v kateri bi opredelili zunanja kemična, biološka, radiološka in jedrska tveganja za Unijo, da bi celovito povezali notranje in zunanje ukrepanje;
144. poziva Komisijo, naj sistemska tveganja vključi v metodologije za ocene sistemskih tveganj in nacionalne akcijske načrte ter se hitro odzove vsem partnerskim državam, ki prosijo za pomoč, da bi dokončale svojo oceno potreb in izvajanje nacionalnih akcijskih načrtov;
145. poziva Komisijo, naj poveča število regionalnih dejavnosti, kot so terenske in teoretične vaje;
146. poziva Komisijo in ESZD, naj dodelita odgovornosti na področju zmanjševanja kemičnih, bioloških, radioloških in jedrskih tveganj ustreznim nacionalnim kontaktnim točkam in/ali strokovnjakom za dolgoročno regionalno sodelovanje v okviru instrumenta za prispevanje k stabilnosti in miru v vseh delegacijah Unije ter vključita ta tveganja v dialog na področju politike in varnosti;
147. poziva GD DEVO Komisije ter ESZD, naj sodelujeta z drugimi ustreznimi generalnimi direktorati Komisije, zlasti z GD NEAR, in drugimi donatorji, da bi opredelili možne sinergije in razpoložljive vire financiranja, ki bi jih bilo mogoče bolje uporabiti za podpiranje dejavnosti na področju zmanjševanja kemičnih, bioloških, radioloških in jedrskih tveganj;
148. poziva Komisijo, naj splošni cilj pobude pretvori v bolj specifične cilje, ki se lahko uporabijo na ravni projektov in ki bodo omogočili merjenje rezultatov od projektne ravni do nacionalne in regionalne ravni ter ravni celotne pobude;
149. poziva Komisijo, naj opredeli tudi kazalnike izidov in učinka, ki bodo omogočili oceno uspešnosti pobude glede na zastavljene cilje;
150. poziva Komisijo, naj zagotovi, da bodo vse ustrezne informacije na voljo na njenem spletnem portalu z ustreznimi ravnmi pooblastil za dostop; najboljše prakse in smernice pa na portalu o kemičnih, bioloških, radioloških in jedrskih tveganjih;

Del XX Posebno poročilo Računskega sodišča št. 15/2018: Krepitev zmogljivosti notranjih varnostnih sil v Nigru in Maliju: le zmeren in počasen napredek

151. pozdravlja posebno poročilo Računskega sodišča in navaja svoje pripombe in priporočila v nadaljevanju;

152. najprej želi poudariti prizadevanja vseh pomembnejših deležnikov pri pripravi in izvajanju teh dveh misij Unije ter osebja, ki je bilo napoteno na teren, da bi izvajalo trajno strukturno krepitev zmogljivosti institucij za notranjo varnost v Maliju in Nigru, in sicer v regionalnih geopolitičnih razmerah, ki so bile sprva zelo težavne in so zaradi kombinacije obstoječih groženj postale kritične;
153. obžaluje, da se osebje misije pred napotitvijo ni usposabljal in da ni prejelo nobene pomoči pri seznanjanju s postopki in projekti na kraju samem; meni, da je to pomanjkanje usposabljanja očitno povzročilo zamude pri izvajanju operacij;
154. meni, da bi morali ESZD in Komisija stalno spremljati podporne funkcije, da bi spodbujali hitro, učinkovito in dosledno uporabo misij v okviru skupne varnostne in obrambne politike (SVOP), zagotovili usposabljanje o postopkih in politikah EU za vse osebje pred njihovo napotitvijo ter razvili celovite smernice o operativnih nalogah (ocena potreb ter načrtovanje in spremljanje nalog in poročil); meni tudi, da bi bilo treba izkušnje, pridobljene iz prejšnjih misij SVOP, uporabiti tudi za izboljšanje operativne učinkovitosti napotenih misij ter za lažji prenos znanja in sinergije med različnimi misijami;
155. obžaluje, da je bila v Nigru ogrožena varnost osebja, saj je bilo prisiljeno šest mesecev stanovati in delati v hotelu brez posebnih varnostnih ukrepov;
156. poudarja, da je varno delovno okolje bistveno za učinkovito izvajanje operacij in za pritegnitev usposobljenega osebja; poziva ESZD in Komisijo, naj v proračunih za misije ohranita zadostno raven izdatkov za varnost, da bi lahko misije ustrezno izvajale svoje mandate;
157. poleg tega ponovno poudarja, da je treba za prihodnje misije SVOP učinkovito uporabiti vse ustrezne poti financiranja (instrument za prispevanje k stabilnosti in miru, Evropski razvojni sklad, nujni skrbniški sklad Unije za Afriko in humanitarna pomoč), da bi zagotovili uresničevanje političnih ciljev misij in dobro finančno poslovanje;
158. spodbuja ESZD, naj sodeluje z državami članicami, da se zagotovi, da bodo imele sedanje in prihodnje misije SVOP dovolj osebja, da bodo lahko hitro začele delovati po svoji največji zmogljivosti (oziroma skupnega števila razpoložljivih delovnih mest), in, če bo mogoče, za obdobja, ki bodo ustrezala trajanju mandatov misij;
159. poudarja, da je operativna neučinkovitost teh dveh misij predstavljala veliko oviro za nemoteno ukrepanje Unije; obžaluje, da je misija EUCAP v Nigru potrebovala 18 mesecev, da je pridobila status pravnega subjekta;
160. meni, da bi morala Svet in Komisija zagotoviti, da bodo prihodnje misije v okviru SVOP kar najhitreje pridobile status pravnega subjekta in potrebne proračune;
161. poziva ESZD in Komisijo, naj posebno pozornost namenita postopkom javnih naročil in zaposlovanju človeških virov, da bodo ustrezali operativnim potrebam SVOP; ugotavlja, da je bilo izvajanje operacij slabo zaradi zapletenih postopkov javnega naročanja;
162. je seznanjen s težavami pri zapolnjevanju prostih delovnih mest; opozarja, da je bila stopnja zasedenosti delovnih mest v Nigru 72 %, v Maliju pa 77 %; spodbuja ESZD in Komisijo, naj predlagata daljše napotitve na misije za osebje iz držav članic Evropske unije, naj v večjem obsegu zaposlujeta pogodbeno osebje in pripravita splošne pozive za prispevke, ki se lahko uporabijo za pripravo rezervnih seznamov možnega osebja za pospešitev napotitev, kadar se pojavijo prosta delovna mesta;
163. da bi se izboljšala vzdržnost rezultatov misij v okviru SVOP spodbuja ESZD, naj zagotovi, da se pri operativnem načrtovanju vseh dejavnosti misij upoštevajo vidiki trajnosti, in sicer s sistematičnim ocenjevanjem lokalnih potreb ter z zmogljivostmi, s kakršnimi bodo te dejavnosti pustile trajne rezultate v lokalnem okolju;
164. poziva ESZD, naj okrepi spremljanje dejavnosti misij (usposabljanje, svetovanje ali zagotavljanje opreme) z rednim ocenjevanjem rezultatov in prevzemanja odgovornosti s strani zadevnih nacionalnih organov ter pri tem uporabi kazalnike;

165. poziva ESZD in Komisijo, naj učinkoviteje usklajujeta misije SVOP z drugimi prizadevanji Unije na regionalni ravni (npr. z misijo za pomoč pri integriranem upravljanju libijskih meja (EUBAM Libya) ter skupino G5 Sahel), z dvostranskimi misijami in z mednarodnimi prizadevanji s podobnimi cilji; v zvezi s tem poziva k tesnejšemu sodelovanju in usklajevanju med Unijo in njenimi državami članicami, da bi se izboljšale sinergije;
166. poziva ESZD in Komisijo, naj zagotovi, da zaključek misij SVOP in likvidacija z njimi povezanih sredstev potekata pod čim boljšimi pogoji; v zvezi s tem meni, da bi morala ESZD in Komisija razviti skupno in celovito strategijo umika, ki bi jasno opredeljevala vloge in odgovornost ob zaključku misij SVOP ter istočasno kar najbolj zmanjšala tveganja, povezana s tem postopkom;
167. ponovno potrjuje, bolj splošno, da je treba izboljšati sodelovanje med državami članicami na področju njihovih zunanjih in varnostnih politik, da bi se ustvarile ekonomije obsega in omejili stroški; poudarja, da je za države članice bistvenega pomena, da so sposobne odločno se odzvati na skupna varnostna vprašanja in upravljanje migracijskih tokov v obdobju, ko ti izzivi očitno postajajo večji in izrazitejši kot kdajkoli prej;

Del XXI Posebno poročilo Računskega sodišča št. 16/2018: Naknadni pregled zakonodaje EU: sistem je dobro uveljavljen, vendar ni popoln

168. pozdravlja posebno poročilo Računskega sodišča ter se strinja s podanimi pripombami in priporočili;
169. ugotavlja, da se bo kmalu začelo spremljanje rezultatov medinstitucionalnega sporazuma o boljši pripravi zakonodaje ⁽¹⁾ (v nadaljevanju: medinstitucionalni sporazum) za leto 2018 in da bo konec tega leta medinstitucionalni sestanek na visoki ravni;
170. ugotavlja, da je Računsko sodišče opravilo zelo temeljito in obsežno raziskavo (tj. ustrezna velikost vzorca), kar bi bil lahko zgled za prihodnje analize na drugih področjih medinstitucionalnega sporazuma; ugotavlja tudi, da bi bilo treba razmisliti o oblikovanju dodatnih kazalnikov uspešnosti za spremljanje izvajanja medinstitucionalnega sporazuma;
171. meni, da bosta dejavna udeležba in sodelovanje Računskega sodišča koristila medinstitucionalnemu sporazumu, saj bosta izboljšala njegovo spremljanje; meni, da bi tudi pogostejša uporaba informativnih poročil Računskega sodišča lahko prispevala k uresničitvi tega cilja;
172. meni, da bi skupni medinstitucionalni priročnik o spremljanju in pregledu s smernicami in navodili za pisanje določb lahko izboljšal zakonodajni nadzor, če seveda ne bi posegal v pravico zakonodajalca do politične izbire;
173. meni, da bi bilo treba pri naslednjem pregledu medinstitucionalnega sporazuma razmisliti o skupnih smernicah za naknadne preglede;
174. ugotavlja, kako pomembno je vzpostaviti okvir, v katerem bodo lahko države članice Komisiji posredovale informacije o prenosu prava EU v nacionalno zakonodajo;

Del XXII Posebno poročilo Računskega sodišča št. 17/2018: Ukrepi Komisije in držav članic v zadnjih letih programskega obdobja 2007–2013 so obravnavali slabo črpanje sredstev, vendar so bili premalo osredotočeni na rezultate

175. pozdravlja posebno poročilo Računskega sodišča in dragoceno primerjavo med prejšnjim in sedanjim programskim obdobjem, s čimer je bila pozornost osredotočena na pričakovane izzive za države članice in Komisijo v zvezi z dobrim in v rezultate usmerjenim črpanjem sredstev kohezijske politike;
176. meni, da je odgovor Komisije na priporočilo, naj predlaga načrt z glavnimi roki za sprejetje zakonodajnega okvira, da se bo lahko izvajanje operativnih programov začelo pravočasno, nezadovoljiv; zato poziva Komisijo, naj pripravi konkreten predlog na osnovi svoje ocene, koliko časa bo potrebnega za pravočasno izvedbo programov;

⁽¹⁾ UL L 123, 12.5.2016, str. 1.

177. se strinja z mnenjem Računskega sodišča, da je sicer črpanje pomembno za doseganje ciljev politik, vendar ni cilj samo po sebi in je namenjeno doseganju rezultatov v skladu s cilji kohezijske politike; je trdno prepričan, da stroškovna učinkovitost ne pomeni samo, koliko denarja se porabi, temveč kaj je bilo s tem denarjem doseženo;
178. je zelo zaskrbljen, ker Komisija kljub opozorilom Računskega sodišča očitno podcenjuje tveganje, da bi utegnile biti zamude pri proračunskem izvrševanju v obdobju 2014–2020 še večje kot v obdobju 2007–2013, zaradi česar bi lahko ob izteku programskega obdobja nastali hudi pritiski v želji po zadostnem črpanju sredstev, s tem pa bi se povečala tudi bojazen, da stroškovna učinkovitost in doseganje rezultatov ne bosta dovolj upoštevana;
179. je zaskrbljen, ker Komisija po ugotovitvah Računskega sodišča zanemarja tveganje, ki je posledica zelo nezadovoljive stopnje črpanja na sredini programskega obdobja (ta je kar dvakrat nižja kot v primerljivem trenutku preteklega obdobja), pa tudi pospešenega črpanja zaradi prekrivanja izteka sedanjega obdobja s prvimi leti naslednjega obdobja;
180. poziva Komisijo, naj za vsako državo članico predloži napoved in oceno nakopičenih obveznosti, za katere bi se sredstva utegnila črpati pravočasno, pred iztekom tega obdobja, in predlaga ukrepe, da bi državam članicam pomagala omiliti morebitne negativne učinke na nezadostno črpanje razpoložljivih sredstev;
181. Poziva Komisijo, naj poskrbi, da bodo ukrepi, s katerimi naj bi preprečili samodejen preklic obveznosti s strani držav članic, usklajeni s pričakovanimi cilji in rezultati operativnih programov in projektov ter da se bo izvajalo ustrezno spremljanje spremenjenih operativnih programov ter poročanje o njih;
182. poziva Komisijo, naj sredstva za tehnično podporo uporablja na lastno pobudo in državam članicam proaktivno pomaga, da bodo pospešile v rezultate usmerjeno črpanje kohezijskih sredstev;
183. spominja, da je glavni namen kohezijske politike podpreti ekonomsko in socialno kohezijo med regijami in državami v Uniji ter prispevati k zmanjševanju razlik in neenakosti v njej; poudarja, da mora biti to vodilno načelo za države članice, Komisijo in vse ustrezne deležnike pri izvrševanju in črpanju sredstev Unije;

Del XXIII Posebno poročilo Računskega sodišča št. 18/2018: Ali je dosežen glavni cilj preventivnega dela pakta za stabilnost in rast?

184. meni, da posebno poročilo Računskega sodišča v pravem trenutku ponuja pomembno analizo o tem, kako je Komisija izvajala določbe o preventivnem delu pakta za stabilnost in rast z vidika njegovega glavnega cilja, tj. da bi se države članice uspešno približale uresnitvi svojih srednjeročnih ciljev v zvezi s proračunskimi saldi;

Del XXIV Posebno poročilo Računskega sodišča št. 19/2018: Evropsko železniško omrežje za visoke hitrosti ni realnost, temveč neuspešen mozaik prog

185. pozdravlja posebno poročilo Računskega sodišča;
186. se strinja s stališči Računskega sodišča in podpira njegove ugotovitve;
187. z zadovoljstvom ugotavlja, da bo Komisija uresničila priporočila Računskega sodišča;
188. poudarja, da ostaja malo možnosti za izboljšanje razmer, razen če prav vse države članice pokažejo politično voljo za izboljšanje razmer;
189. v zvezi s tem izpostavlja pomembno vlogo „evropskih koordinatorjev“ na tem področju (TEN-T);

190. spominja na mandat evropskih koordinatorjev, ki vsebuje:
- pripravo delovnega načrta za ustrezni koridor (skupaj z zadevnimi državami članicami) ali delovnega načrta za horizontalno prednostno nalogo,
 - podporo pri izvajanju delovnega načrta in njegovo spremljanje; če in kadar je to potrebno, opozarjanje na težave in iskanje ustreznih rešitev,
 - redno posvetovanje s forumom koridorja (posvetovalni organ, ki združuje države članice in različne deležnike),
 - priprava priporočil na področjih, kot sta razvoj prometa vzdolž koridorjev ali dostop do virov financiranja,
 - letno poročanje Evropskemu parlamentu, Svetu, Komisiji in zadevnim državam članicam o doseženem napredku;
191. poudarja evropsko dodano vrednost čezmejnih projektov, ki so financirani iz evropskih strukturnih in investicijskih skladov in instrumenta za povezovanje Evrope; poudarja, da se je treba še naprej zanašati na te mehanizme financiranja, da bi presegli politične in infrastrukturne ovire ter pospešili ozemeljsko in socialno-ekonomsko kohezijo regij Unije z železniškimi povezavami visoke hitrosti;
192. spominja Komisijo na pomen spodbujanja ne le dostopnega in kakovostnega potniškega železniškega prometa, temveč tudi tovornega železniškega prometa glede na njegove gospodarske, okoljske, logistične in varnostne koristi;

Del XXV Posebno poročilo Računskega sodišča št. 20/2018: Afriška struktura za mir in varnost: potrebna je preusmeritev podpore EU

193. pozdravlja posebno poročilo Računskega sodišča in v nadaljevanju navaja svoje pripombe in priporočila;
194. je seznanjen, da sta ESZD in Komisija v Afriki soočeni z zelo zapleteno situacijo ter številnimi političnimi in operativnimi izzivi in ovirami na mnogih področjih, zlasti pri sodelovanju z glavnimi deležniki, financiranju in pomanjkljivostih institucij ter politični volji za posredovanje, preprečevanje in upravljanje konfliktov;
195. se zaveda kompleksnosti zadevnega institucionalnega okvira za preprečevanje konfliktov ter spodbujanje miru in varnosti skupaj z Afriško unijo, mirovno pomočjo za Afriko, podregionalnimi organizacijami, regionalnimi gospodarskimi skupnostmi in regionalnimi mehanizmi za preprečevanje, upravljanje in reševanje konfliktov;
196. z zaskrbljenostjo ugotavlja, da je Afriška struktura za mir in varnost (APSA) močno odvisna od zunanjih finančnih virov (zaradi majhnih prispevkov držav članic v mirovni sklad in omejenega dodatnega financiranja, ki ga APSA pridobi iz drugih virov);
197. obžaluje, da nezadostna afriška odgovornost in finančna vzdržnost v povezavi z veliko odvisnostjo od donatorjev in mednarodnih partnerjev vodi k operativnim pomanjkljivostim, zlasti kadrovskim težavam, na primer ko slabo usposobljeni uslužbenci ali vojaški strokovnjaki vodijo ključne mirovne in varnostne misije na afriški celine;
198. je prepričan, da bi si bilo treba nenehno prizadevati za ustrezno usklajevanje donatorjev, čeprav je podpora Unije za APSA načrtovana na osnovi strateškega okvira, opredeljenega v časovnih načrtih;
199. obžaluje tudi, da se podpora Unije namenja predvsem za osnovne stroške delovanja brez dolgoročnih načrtov; poudarja, da bi morala Unija opustiti kritje stroškov APSA in podpreti jasne dolgoročne možnosti in cilje, ki bodo prispevali k stabilnosti Afrike in širše k partnerstvu med Afriško unijo in Evropsko unijo;
200. znova opozarja, da je pomembno spodbujati načrte za gradnjo zmogljivosti ter podpreti operativne zmogljivosti Afriške unije in podregionalnih organizacij in boljši okvir za usklajevanje med vsemi akterji, da bo mogoče čim bolj povečati skladnost dejavnosti in rezultatov podpore EU na dolgi rok;

201. je močno zaskrbljen zaradi pomanjkljivih sistemov za spremljanje, saj ne dajejo ustreznih podatkov o rezultatih dejavnosti; poziva Komisijo, naj poveča zmogljivosti sistema za ocenjevanje, kar zadeva dejavnosti in smotrnost, da se bo jasno pokazalo, da je mogoče prispevke Unije večinoma povezati z oprijemljivimi in pozitivnimi učinki za mir in varnost na terenu;
202. opozarja na osrednje načelo, da je treba oblikovati sistem spremljanja, ki bo zbiral in analiziral podatke/kazalnike na ravni dejavnosti, rezultatov, posameznih ciljev in strateških ciljev, da bo mogoče oceniti, ali je izvajanje dogovorjenega časovnega načrta za APSA učinkovito, bistveno in trajnostno;
203. poziva službe Komisije, naj začnejo misijo spremljanja, osredotočenega na rezultate, in čim prej poročajo Parlamentu;

Del XXVI Posebno poročilo Računskega sodišča št. 21/2018: Izbor in spremljanje projektov Evropskega sklada za regionalni razvoj in Evropskega socialnega sklada v obdobju 2014–2020 sta še vedno usmerjena predvsem v izločke

204. pozdravlja posebno poročilo Računskega sodišča in poziva Komisijo in države članice, naj upoštevajo njegova priporočila;
205. je zaskrbljen, ker je zaradi nizkih stopenj izvajanja na sredini sedanjega programskega obdobja ogroženo doseganje rezultatov, ki so na področjih, ki jih podpirata ESRR in ESS, najnujnejši, zaradi česar je odložen pričakovani učinek naložb iz proračuna Unije za kohezijo in zmanjševanje regionalnih razlik;
206. zato poziva Komisijo, naj državam članicam pomaga pospešiti črpanje sredstev iz skladov ESI ter okrepi svoje spremljanje in ocenjevanje smotnosti poslovanja skladov ESI in tako zagotovi, da ti skladi prispevajo k uresničevanju ciljev kohezijske politike in ciljev strategije Evropa 2020;
207. poziva Komisijo, naj sprejeme vse potrebne ukrepe za odpravo ugotovljenih pomanjkljivosti v sedanjem okviru smotnosti poslovanja skladov ESI ter na podlagi izkušenj, pridobljenih v obdobju 2014–2020, izboljša okvir smotnosti poslovanja za naslednje obdobje in zagotovi, da so za kazalnike, spremljanje in ocenjevanje doseganja rezultatov določena jasna pravila;
208. poziva Komisijo, naj zagotovi, da bosta v obdobju prehoda na nov kolegij komisarjev spremljanje doseganja rezultatov in poročanje o njem potekalo nemoteno in neprekinjeno ter da poslovanje skladov ESI, usmerjeno v rezultate, ob koncu programskega obdobja ne bo omajano zaradi potrebe po pospešenem črpanju sredstev;
209. je seznanjen z odgovori Komisije, da njen zakonodajni predlog za programsko obdobje po letu 2020 vključuje seznam skupnih kazalnikov rezultatov za ESRR, Kohezijski sklad in ESS;
210. je vseeno zaskrbljen, ker zakonodajni predlogi Komisije za ESRR, Kohezijski sklad in ESS ne vključujejo določb, ki bi omogočale, da se ukrepi, določeni v skladu s pravili za posamezne sektorje, kot je določeno v finančni uredbi pri opredelitvah izrazov „rezultat“ in „izloček“, opredelijo kot rezultati, ki naj bi se predvidoma dosegli in zato merili s kazalniki rezultatov v okviru teh skladov;
211. poziva Komisijo, naj to pomanjkljivost odpravi in zagotovi, da se bodo preprečili morebitni negativni učinki na vzpostavitev okvira smotnosti poslovanja s strani držav članic za programsko obdobje 2021–2027;
212. močno obžaluje, da Komisija ni predstavila celostnega predloga za politično strategijo Unije po letu 2020, ki bi določal mejnike za cilje naslednjega večletnega finančnega okvira ter potrebne usmeritve za države članice glede doseganja rezultatov, ki prispevajo k skupnim prednostnim nalogam EU ter doseganju skladnejše in bolj povezane Unije;

Del XXVII Posebno poročilo Računskega sodišča št. 22/2018: Mobilnost v okviru programa Erasmus+: milijoni izmenjav in večplastna evropska dodana vrednost, toda merjenje smotrnosti je treba še izboljšati

213. pozdravlja ugotovitve Računskega sodišča o dodatnih oblikah evropske dodane vrednosti, ki jih prinaša program Erasmus+ (2014–2020) in ki presegajo to, kar predvideva njegova ustanovitvena pravna podlaga; meni, da bi morali biti metode vrednotenja in kazalniki za program Erasmus+ karseda celoviti in kvalitativni, ob upoštevanju večdimenzionalne narave učinkov tovrstnih dolgoročnih ukrepov;
214. ugotavlja, da opredelitev udeležencev iz prikrajšanih okolij oziroma udeležencev z manj možnostmi še ni usklajena in se po državah članicah razlikuje; ugotavlja, da bi enotna opredelitev omogočila natančnejšo oceno učinka programa in ponudila trdno osnovo za to, da bo dosegel še več takšnih udeležencev, pa tudi za razvoj pozitivnih ukrepov v njihovo podporo;
215. pozdravlja ponovno uvedbo individualne mobilnosti za šolarje v sklopu ključnega ukrepa 1 v predlogu novega programa Erasmus (2021–2027);
216. se zaveda pomena spletne jezikovne podpore; meni, da bi moral biti ta instrument na voljo vsem udeležencem in biti prilagojen njihovim posebnim potrebam, hkrati pa bi moral biti dopolnjen s klasičnimi jezikovnimi tečaji v učilnicah;
217. pozdravlja uvedbo poenostavljenih metod financiranja (pavšalni zneski, pavšalne stopnje in stroški na enoto); se vseeno zaveda, da je treba prilagoditi in redno pregledovati zneske nepovratnih sredstev za življenjske stroške in stroške bivanja v gostiteljski državi ali regiji, da se zagotovi pravičnejši dostop do individualne mobilnosti programa Erasmus za udeležence z manj možnostmi;
218. meni, da bi bilo treba razmisliti o vnaprejšnjem financiranju novega programa Erasmus v okviru ključnega ukrepa 1, da se spodbudi dostop do individualne mobilnosti za udeležence iz prikrajšanih okolij in udeležence z manj možnostmi;
219. ugotavlja, da bi boljše spodbujanje mobilnosti za doktorande zahtevalo večjo prilagodljivost v zvezi z minimalnim obdobjem mobilnosti, ki trenutno znaša tri mesece;
220. se zaveda, da jamstvena shema za študentska posojila ni prinesla pričakovanih rezultatov, in je seznanjen, da ni vključena v predlog za novi program Erasmus (2021–2027).

Del XXVIII Posebno poročilo Računskega sodišča št. 23/2018: Onesnaženost zraka: naše zdravje še vedno ni dovolj zaščiteno

221. meni, da bi morala Komisija za sprejetje uspešnejših ukrepov za izboljšanje kakovosti zraka:
- omogočati izmenjavo najboljših praks držav članic, ki so zahteve direktive ⁽¹⁾ o kakovosti zunanjega zraka uspešno vključile v svoje načrte za kakovost zraka, tudi na področjih, kot so informacije, pomembne za spremljanje: ciljni, s proračunom podprti in kratkoročni ukrepi za izboljšanje kakovosti zraka ter načrtovana zmanjšanja stopenj koncentracije na posameznih lokacijah,
 - dejavno upravljati vsako fazo postopka ugotavljanja kršitev, da bi se skrajšal čas, preden se zadeve rešijo ali predložijo Sodišču Evropske unije,
 - pomagati državam članicam, ki so najbolj prizadete zaradi čezmejne onesnaženosti zraka znotraj Unije, pri njihovem sodelovanju in skupnih dejavnostih, vključno z uvedbo ustreznih ukrepov v njihove načrte za kakovost zraka;
222. poziva Komisijo, naj pri pripravi svojega predloga za zakonodajalca obravnava naslednja vprašanja:
- razmislek o posodobitvi mejnih in ciljnih vrednosti Unije (za PM, SO₂ in O₃) v skladu z najnovejšimi smernicami SZO; o zmanjšanju števila, kolikokrat lahko koncentracije presežejo standarde (za PM, NO₂, SO₂ in O₃); ter o določitvi kratkoročne mejne vrednosti za PM_{2,5} in mejnih vrednosti za opozarjanje v zvezi s PM,

⁽¹⁾ Direktiva 2008/50/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. maja 2008 o kakovosti zunanjega zraka in čistejšem zraku za Evropo (UL L 152, 11.6.2008, str. 1).

- izboljšanje načrtov za kakovost zraka, predvsem tako, da bodo usmerjeni v rezultate ter da se bo zahtevalo vsakoletno poročanje o njihovem izvajanju in njihova posodobitev, kadar koli bo to potrebno; Število načrtov za kakovost zraka po posameznih območjih kakovosti zraka bi moralo biti omejeno,
 - natančnost zahtev za umestitev industrijskih in prometnih merilnih postaj, da bi se bolje merila največja izpostavljenost prebivalstva onesnaženemu zraku; in določitev najmanjšega števila merilnih postaj glede na vrsto postaje (prometna, industrijska ali neizpostavljena),
 - možnost, da bi Komisija zahtevala dodatna merilna mesta, če bi menila, da je to potrebno za boljše merjenje onesnaženosti zraka,
 - določitev zgodnejšega roka (zdaj 30. september leta n+1) za sporočanje potrjenih podatkov, ki naj bo vsaj 30. junij leta n+1, in izrecna zahteva za države članice, da morajo zagotavljati najnovejše podatke (v realnem času),
 - izrecne določbe, ki bodo zagotovile pravico državljanov do dostopa do pravnega varstva;
223. za nadaljnje vključevanje vprašanja kakovosti zraka v politike Unije bi morala Komisija pripraviti ocene:
- drugih politik Unije, ki vsebujejo elemente, ki lahko negativno vplivajo na čist zrak, pri čemer bi morala sprejeti ukrepe za boljšo usklajevanje teh politik s ciljem kakovosti zraka,
 - dejanske uporabe ustreznih virov financiranja, ki so na voljo za doseganje ciljev Unije glede kakovosti zraka za boj proti emisijam, ki onesnažujejo zrak, zlasti PM, NO_x in SO_x;
224. za izboljšanje kakovosti informacij za državljane Komisijo poziva, naj:
- ob pomoči zdravstvenih delavcev opredeli in zbere najbolj ključne informacije, ki bi jih morali Komisija in organi držav članic dajati na voljo državljanom (vključno z vplivi na zdravje in priporočili glede ravnanja),
 - podpre države članice, da bi sprejele najboljše prakse za komuniciranje z državljani in njihovo vključevanje v zadeve v zvezi s kakovostjo zraka,
 - objavlja lestvice območij kakovosti zraka glede na to, kje je bil vsako leto dosežen največji in najmanjši napredek, in deli najboljšo prakso, ki se uporablja na najuspešnejših lokacijah,
 - razvije spletno orodje, s katerim bi državljani lahko sporočali kršitve kakovosti zraka in ki bi Komisiji zagotavljalo povratne informacije o vprašanjih, povezanih z ukrepi držav članic za kakovost zraka,
 - podpira države članice pri razvoju uporabnikom prijaznih orodij za dostop splošne javnosti do informacij o kakovosti zraka in njenem spremljanju (na primer aplikacij za pametne telefone in/ali namenskih spletnih strani v okviru družbenih medijev),
 - skupaj z državami članicami doseže dogovor o uskladitvi indeksov kakovosti zraka;

Del XXIX Posebno poročilo Računskega sodišča št. 24/2018: Demonstracija komercialnega zajemanja in shranjevanja ogljikovega dioksida ter inovativnih obnovljivih virov energije v EU: načrtovani napredek v preteklem desetletju ni bil dosežen

225. pozdravlja posebno poročilo Računskega sodišča ter v nadaljevanju navaja svoje pripombe in priporočila;
226. pozdravlja ambiciozne zaveze Unije, da bo zmanjšala svoje emisije v primerjavi z ravno iz leta 1990, in sicer za najmanj 20 % do leta 2020 in 40 % do leta 2030, ter da bo vsaj 20 % svojega proračuna v proračunskem obdobju 2014–2020 porabila za podnebne ukrepe;
227. pozdravlja, da želi Unija prevzeti vodilno vlogo v svetu na področju obnovljivih virov energije; meni, da je izjemno pomembno, da Komisija nenehno dokazuje vodstvene sposobnosti in predanost problematiki podnebnih sprememb, s čimer utrjuje svojo mednarodno verodostojnost in vpliv svojih instrumentov, s katerimi se vzpostavljajo razmere za podnebno politiko in zeleno diplomacijo Unije v prihodnosti;

228. meni, da je treba povečati sinergije med različnimi organi Unije, ustreznimi službami Komisije in industrijskimi partnerji, prizadevanja pa združiti, da bi s prilagoditvijo in oblikovanjem naložbenih razmer in instrumentov vzpostavili okolje, ki bi spodbujalo prehod na nizkoogljično gospodarstvo z inovativnimi nizkoogljičnimi tehnologijami;
229. poudarja, da so še zmeraj potrebne izboljšave v usklajevanju med službami Komisije na področju podnebnih vprašanj, da bi po eni strani uresničili mednarodne zaveze, po drugi strani pa Uniji omogočili, da bi obdržala vodilni položaj na področju boja proti podnebnim spremembam;
230. znova poziva Komisijo, naj začne natančnejše usklajevati dejavnosti na področju razvoja novih tehnologij in okoljskih inovacij;
231. poudarja, da mora Komisija poskrbeti predvsem za boljše usklajevanje med državami članicami na področju politik, povezanih s podnebnimi spremembami, da bo mogoče uresničiti cilj, v skladu s katerim se vsaj 20 % proračuna Unije nameni za nizkoogljično in na podnebne spremembe odporno družbo;
232. obžaluje, da države članice nimajo nizkoogljičnih strategij, to pa povečuje negotovost, ogroža naložbene pogoje, vpliva na finančno vzdržnost in napredek inovativnih predstavitvenih projektov nizkoogljične tehnologije ter ponuja zgolj omejene možnosti za izterjavo sredstev za projekte, ki jim grozi neuspeh; poziva Komisijo, naj poveča dejavno udeležbo držav članic pri uresničevanju ciljev v zvezi z nizkimi emisijami ogljika;
233. obžaluje, da je v splošnem le malo financiranih projektov uspešnih in trajnostnih, prav tako pa se ne uporabljajo njihovi oprijemljivi rezultati;
234. meni, da so za uspeh na tem področju potrebne bolj usmerjene strategije na ravni Unije in na nacionalni ravni; poziva Komisijo, naj za uresničitev zadanih ciljev oblikuje konkretno splošno strategijo, ki bo zajemala akcijske načrte za posamezna področja, vključno s poglobljenimi ocenami, podrobnimi ukrepi in instrumenti, metodologijo za merjenje in poročanje ter kazalniki uspešnosti;
235. poziva Komisijo, naj v splošnem poveča združljivost različnih proračunskih področij za dopolnjevanje programov, katerih cilj je oblikovanje nizkoogljičnega gospodarstva; obžaluje, da v precejšnjih delih proračuna Unije ni specifičnih ciljev;
236. poziva Komisijo, naj hitro vzpostavi ugodno okolje za prehod na nizkoogljično gospodarstvo, v ta namen pa prilagodi naložbene pogoje in okvire porabe ter instrumente za inovacije in posodobitev v vseh pomembnih sektorjih;

Del XXX Posebno poročilo Računskega sodišča št. 25/2018: Direktiva o poplavah: napredek pri oceni tveganj, izboljšati pa je treba načrtovanje in izvajanje

237. poziva Komisijo, naj v okviru svoje nadzorne funkcije v skladu z direktivo o poplavah ⁽¹⁾ pri pregledu načrtov za obvladovanje poplavne ogroženosti v drugem ciklusu in poznejših ciklikih preveri, ali so države članice za ukrepe, povezane s poplavami, določile količinsko opredeljive in časovno omejene cilje ter tako omogočile, da se v skladu z direktivo o poplavah oceni napredek pri doseganju teh ciljev; poziva Komisijo, naj državam članicam posreduje primere dobre prakse v zvezi z določanjem ciljev;
238. poziva Komisijo, naj v drugem ciklusu izvajanja direktive o poplavah v okviru svoje nadzorne funkcije v skladu z direktivo o poplavah oceni in poroča o tem, ali so države članice:
- opredelile vire financiranja, s katerimi se bodo pokrile potrebe po naložbah iz načrtov za obvladovanje poplavne ogroženosti, in določile časovni okvir za izvajanje v skladu z razpoložljivimi sredstvi,
 - obravnavale čezmejne naložbe za ukrepe, povezane s poplavljanjem mednarodnih povodij;

⁽¹⁾ Direktiva 2007/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2007 o oceni in obvladovanju poplavne ogroženosti (UL L 288, 6.11.2007, str. 27).

239. poziva Komisijo, naj v okviru svoje nadzorne funkcije v skladu z direktivo o poplavah in v okviru deljenega upravljanja, ko se zaprosi za sredstva Unije, sofinancira le ukrepe, povezane s poplavami, ki imajo prednost v skladu s prihodnjimi načrti za obvladovanje poplavne ogroženosti; ta prednostna razvrstitev v državah članicah naj temelji na objektivnih in relevantnih merilih, med drugim tudi na:
- kakovostni analizi stroškov in koristi, da bi se dosegla čim večja stroškovna učinkovitost naložb, in
 - po potrebi na merilu, pri katerem se upošteva čezmejni vpliv projektov;
240. poziva Komisijo, naj v okviru svoje nadzorne funkcije v skladu z direktivo o poplavah in okvirno direktivo o vodah zagotovi skladnost nove protipoplavne infrastrukture, ki so jo v načrtih zmanjševanja poplavne ogroženosti predlagale države članice, z okvirno direktivo o vodah;
241. poziva Komisijo, naj v okviru svoje nadzorne funkcije v skladu z direktivo o poplavah in okvirno direktivo o vodah, kadar se zaprosi za sofinanciranje Unije, preveri, ali so države članice analizirale izvedljivost pomembnih zelenih ukrepov, in sicer samostojno ali v kombinaciji s sivo infrastrukturo;
242. poziva Komisijo, naj v okviru svoje nadzorne funkcije v skladu z direktivo o poplavah preveri, ali načrti za obvladovanje poplavne ogroženosti vključujejo ukrepe za izboljšanje poznavanja vpliva podnebnih sprememb na poplave in njegovega modeliranja;
243. poziva Komisijo, naj pri pregledu dokumentov, potrebnih v drugem ciklusu izvajanja direktive o poplavah, in v okviru svoje nadzorne funkcije v skladu z direktivo preveri, ali so države članice:
- v okviru študij in raziskav ocenile in modelirale vpliv podnebnih sprememb na poplave,
 - razvile ustrezna orodja za boljšo analizo in napovedovanje:
 - (a) deževnih poplav, vključno s hudourniški poplavami,
 - (b) poplav na obalnih območjih zaradi dviganja morske gladine,
 - pripravile fleksibilne ukrepe za prilagoditev ravni zaščite, če je to potrebno, kadar vpliva podnebnih sprememb ni mogoče količinsko opredeliti;
244. poziva Komisijo, naj pri pregledu načrtov za obvladovanje poplavne ogroženosti za drugi cikel preuči, ali države članice načrtujejo ukrepe za:
- ozaveščanje javnosti o koristih zavarovanja proti poplavni ogroženosti in
 - povečanje kritja, npr. s sodelovanjem med javnim in zasebnim sektorjem v zvezi z zavarovanjem za primer poplave;
245. poziva Komisijo, naj v okviru svoje nadzorne funkcije v skladu z direktivo o poplavah:
- preveri, ali so države članice v okviru svojih načrtov za obvladovanje poplavne ogroženosti ocenile, kako ustrezno so zasnovana pravila o načrtovanju rabe zemljišč v državah članicah in kako uspešno se izvajajo na območjih, ki jih ogrožajo poplave, in
 - državam članicam posreduje dobre prakse in smernice;

Del XXXI Posebno poročilo Računskega sodišča št. 26/2018: Vrsta zamud pri carinskih sistemih IT: kakšni so bili problemi?

246. je seznanjen z ugotovitvami Računskega sodišča pri ocenjevanju izvajanja carinskih informacijsko tehnoloških sistemov;
247. izreka pohvalo analizi razmer in sklepom, ki jih je predstavilo Računsko sodišče;
248. pozdravlja priporočila Komisiji, namenjena modernizaciji carinskih procesov, ki je bistvena za delovanje Unije; ceni pristop, po katerem so se upoštevale pridobljene izkušnje iz programa Carina 2020;
249. poudarja, da Komisija kljub dodatnim pojasnilom in nestrinjanjem z nekaterimi ugotovitvami sprejema vsa priporočila iz posebnega poročila Računskega sodišča;

250. čeprav Komisija za naslednji program načrtuje 950 milijonov EUR v trenutnih cenah in je ta znesek usklajen s Parlamentom, poudarja, da je bistvenega pomena, da bo izvajanje pravočasno, popolno in v okviru finančnih omejitev;
251. poudarja, da je treba vzpostaviti premišljen večletni strateški načrt, v katerem bodo določeni strateški okvir in mejniki za skladno in učinkovito upravljanje projektov IT; v tem načrtu morajo biti ustrezno določeni cilji, kazalniki, časovni načrt in nujna finančna sredstva;
252. poudarja, da je tako kot pri začetku novega večletnega finančnega okvira bi morali številni programi, na primer Program EU za boj proti goljufigam ter programa FISCALIS in Carina, pa tudi Sklad za integrirano upravljanje meja, delovati v sinergiji, potrebna tudi ocena učinka negativnega vpliva morebitnih zamud pri izvajanju enega od teh elementov na delovanje celotnega sistema;
253. poudarja, da je pomembno uvesti pripravo proračuna na podlagi smotrnosti, da bi izboljšali rezultate in zagotovili izpolnitev ciljev programa;
254. medtem ko države članice niso uporabile svojega 20-odstotnega deleža stroškov pobiranja, zadržanih pri carinskih dajatvah, za kritje odhodkov za uvedbo carinskega sistema IT, podpira predlog Komisije glede lastnih sredstev, da bi delež stroškov pobiranja znižali na 10 %;

Del XXXII Posebno poročilo Računskega sodišča št. 31/2018: Dobrobit živali v EU: zmanjševanje vrzeli med ambicioznimi cilji in izvajanjem v praksi

255. poziva Komisijo, naj za usmerjanje bodočih ukrepov na področju dobrobiti živali:
- ovrednoti strategijo za dobrobit živali za obdobje 2012–2015 predvsem v povezavi s prevozom živih živali, da bi ugotovila, v kakšni meri so bili njeni cilji doseženi in ali so bila navodila, ki jih je izdala, upoštevana,
 - določi izhodiščne in ciljne kazalnike za merjenje in primerjavo stopnje skladnosti držav članic na preostalih področjih tveganja, opredeljenih z vrednotenjem,
 - razmisli o tem, kako bi bilo mogoče upoštevati zaključke zgoraj navedenega vrednotenja (na primer z novo strategijo ali akcijskim načrtom in/ali pregledom zakonodaje o dobrobiti živali), in objavi rezultate svoje ocene;
256. pozdravlja ugotovitev Računskega sodišča, da so v primeru ustreznega izvajanja ukrepi Unije na področju dobrobiti živali bolj skladni z zahtevami za dobrobit živali in prispevajo k višjim standardom z jasnimi pozitivnim učinkom na dobrobit živali;
257. priporoča, naj Komisija za boljše obravnavanje tveganih področij in širjenje dobre prakse:
- razvije strategijo izvrševanja, da bi okrepila ureditve za izpolnjevanje priporočil GD SANTE, in sicer z namenom skrajšanja časa za sprožitev zadovoljivih ukrepov v zvezi s priporočili, ki jih je dala po revizijah, in uveljavljanja zakonodajnih določb, zlasti tistih, ki veljajo že dlje časa,
 - skupaj z državami članicami opredeli, kako lahko orodja, ki so na voljo v okviru sistema TRACES (celoviti računalniški veterinarski sistem), olajšajo pripravo analiz tveganja za inšpekcijske preglede v zvezi s prevozom živih živali, in objavi navodila o uporabi teh orodij;
258. za okrepitev povezanosti med sistemom navzkrižne skladnosti in dobrobitjo živali priporoča, naj Komisija:
- pri revizijah skladnosti v zvezi z navzkrižno skladnostjo oceni popolnost poročanja držav članic o primerih kršitev, ugotovljenih med uradnimi inšpekcijskimi pregledi, ki jih je opravil isti nadzorni organ kot preglede navzkrižne skladnosti, na primer z navzkrižnim preverjanjem rezultatov uradnih inšpekcijskih pregledov s podatkovno zbirko upravičencev, za katere velja navzkrižna skladnost,
 - na podlagi prejšnjih ukrepov z državami članicami še naprej deli najboljše prakse o navzkrižni skladnosti in jih obvešča o ugotovitvah glede skladnosti, na katerih temeljijo odločitve o finančnih popravkih, zaradi prizanesljivih sistemov sankcioniranja v zvezi z dobrobitjo živali;

259. za spodbujanje uspešne uporabe podpore za razvoj podeželja v zvezi z dobrobitjo živali priporoča, naj Komisija:
- države članice pri odobritvi sprememb obstoječih programov za razvoj podeželja in novih programskih dokumentov za programsko obdobje za razvoj podeželja po letu 2020 pozove, naj v sektorjih, v zvezi s katerimi so na voljo dokazi o obsežni neskladnosti (kot je krajšanje repov pri prašičih), uporabijo ukrep za dobrobit živali, in preveri morebitno prekrivanje z zasebnimi shemami, ki zajemajo podobne obveznosti,
 - spodbuja izmenjavo dobrih praks med državami članicami v zvezi z dodatnimi, prostovoljnimi kazalniki rezultatov in učinkov za ukrep plačila za dobrobit živali v okviru skupnega sistema spremljanja in vrednotenja, ki bo vzpostavljen za programsko obdobje po letu 2020,
 - državam članicam za programsko obdobje po letu 2020 zagotovi strukturirana navodila o uporabi drugih ukrepov za razvoj podeželja, ki spodbujajo izboljšane standarde za dobrobit živali, da kmetom omogoči širši nabor spodbud za izboljšanje dobrobiti živali z namenom popolne odprave krutega ravnanja;
260. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji in Računskemu sodišču ter poskrbi za objavo v *Uradnem listu Evropske unije* (serija L).
-